బూతు బొమ్మ

ఎ.యస్. రావ్

వెండి తెరమీద కథ సాగుతోంది.

ట్రయాంగిల్ లవ్ స్టోరీకి సబ్ టైటిల్స్ రూపంలో తెరమీద ప్రత్యక్షమవుతున్న సంభాషణలు కథకి అద్భుతంగా ప్రాణం పోస్తున్నాయి.

హీరోయిన్ ఒక సీన్లో భర్త అసూయనీ, అనుమానాన్ని తట్టుకుంది. మరో సీన్లో తను ప్రేమించిన వ్యక్తి అనురాగాన్ని, ఇంకా ఆరిపోని అనురాగాన్ని రుచి చూసింది. భర్తను వదులుకోలేని, మోసం చేయలేని యువతిగా, మనసిచ్చిన ప్రియుడితో ఆనందంగా వుండలేని నిస్సహాయురాలిగా హీరోయిన్ అవార్డు నటన అందిస్తోంది....

కుషన్డు కుర్చీలో అతను వెనక్కి వాలాడు. తెరమీద ఇలాంటి అసలు నటనను చూసి చాలా కాలమైంది. ఇవాళ రెండోసారి తను ఈ చిత్రం చూస్తున్నాడు. అయితే, కేవలం హీరోయిన్ అందిస్తున్న అవార్డు నటన

కోసమేశాడు. కాన్స్టెట్ సీన్లో అసూయతో, ఆగ్రహంతో నిండిన భర్త హీరోయిన్ సమక్షంలో హీరోని చితక బాదుతాడు. ఆ తరవాత సీనులో ....

ఆ తరవాత సీనుకోసమే తను రెండోసారి సినిమా చూస్తున్నాడు. ఏవో ఆలోచనలు అతన్ని చుట్టు ముట్టాయి; తెరమీది నటన అతనికి అవుపించకుండా తెరిచివున్న అతని కళ్ళముందు ఏదో కనిపించని తెరను పట్టాయి ...

థియేటర్ విజిల్స్‌తో ఒక్కసారిగా దద్దరిల్లిపోయింది. అతని ఆలోచనలు చిందరవందరయ్యాయి. తెరమీద దృష్టిని కేంద్రీకరించాడతను. భర్త హీరోని చావగొడుతున్నాడు. హీరో నోట్లోంచి రక్తం కారుతోంది. ఓపిగ్గా తన్నులు తింటున్న హీరో, చివరికి తిరగబడ్డాడు. భర్తని ఉతకడం ప్రారంభించాడు. విజిల్స్. కేకలు. హీరోయిన్ ఇద్దర్నీ వారించే ప్రయత్నం చేసింది. ఇద్దరూ ఆమెని దూరంగా తోసేశారు.

ఫర్నిచర్ విరుగుతోంది. అద్దాలు పగులుతున్నాయి. ఇద్దరు వ్యక్తులు చావచితకగొట్టుకోడాన్ని, ప్రేక్షకులు బ్రహ్మాండంగా ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు. కాదు; వాళ్ళలో అజ్ఞాతంగా వున్న హింసాప్రవృత్తి ఆ హింసని ఎంజాయ్ చేస్తోంది! అతను నిట్టూర్చాడు....

ఉన్నట్టుండి చాకిరేవు సీను అయిపోయింది. ఉన్నట్టుండి హాల్లో నిశ్శబ్దం తాండవించింది. అతను కళ్ళు చిట్లించాడు.

తెరమీద మరో యుద్ధం ప్రారంభమైంది. స్త్రీ పురుష శరీరాలు క్లోజప్‌లో అవుపిస్తున్నాయి. మిడ్ లాంగ్ షాట్, లాంగ్ షాట్, మళ్ళీ క్లోజప్. ఇంకా,

క్లోజప్. అతను రెప్ప వేయకుండా చూస్తున్నాడు. ఇందాకా చావగొట్టుకుంటున్న ఇద్దర్నీ చూస్తూ ప్రేక్షకులు తమలోని హింసాప్రవృత్తిని తృప్తిపరచుకున్నారు. ఇప్పుడు ఇద్దరి శృంగారాన్ని చూస్తూ తమలోని లైంగిక వాంఛని పరోక్షంగా తృప్తిపరచుకుంటున్నారు!

మాతృభాషలో వచ్చే సినిమాల్లో బూతు పాటల వెనకా, బూతు డైలాగుల వెనకా, లంగోటీల వెనకా, బ్రాసియర్ల వెనకా దాగిన శృంగారంతో తృప్తిపడలేని ప్రేక్షకులంతా మాటలూ, పాటలూ, దుస్తులూ, వగైరాలతో దాచిపెట్టబడని డైరెక్టు శృంగారాన్ని చూడ్డానికి ఇంగ్లీషు సినిమాలకి ఎగబడతారు!

'సీను' అయిపోయింది. అతను లేచాడు. తల కిందికి వాల్చి సోదర ప్రేక్షకుల కాళ్ళని తప్పించుకుంటూ ఎగ్జిట్ వేపు కదలసాగేడు. పూర్తి సెక్స్ చిత్రంగా అనౌన్స్ చేయబడిన ఇంగ్లీషు చిత్రాన్ని పూర్తిగా చూడకుండా తమని డిస్టర్బ్ చేస్తూ వెళ్తున్న తెలుగు ప్రేక్షకుడైన తనని లోపల్లోపలే వెనకవరసల్లోని ప్రేక్షక సోదరులు తిట్టుకుంటున్నారని అతనికి తెలుసు!

కాన్సేపట్లో అతను డోర్ కి ఇవతల నిలబడ్డాడు. అతనిలో ఏవో ఆలోచనలు పుట్టి, పెరిగి, పెద్దవైపోతున్నాయి. సిగరెట్ ముట్టించాలన్న కోరికను చంపుకుంటూ అతను కదిలాడు. మెట్లు దిగాడు 'మేనేజర్' అని ఎర్రరంగులో రాయబడిన తలుపుముందు ఆగాడు. అతని కుడిచెయ్యి కోటుజేబులోకి దూరింది. ఎడం చెయ్యి తలుపుమీద బరువుగా ఆనింది. తలుపు లోపలికి జరిగింది.

అతని వెనక తలుపు చిన్న చప్పుడుతో మూసుకుంది. వెడల్పాటి టేబుల్ కి రెండువైపులా కూచుని, థియేటర్

లోపలి కొట్టువాడు ఫ్రీగా సప్లై చేసిన స్పెషల్ టీని సేవిస్తున్న ఇద్దరు వ్యక్తులు అతన్ని ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తున్నారు. అతను వాళ్ళవైపు నిర్లక్ష్యంగా చూశాడు.

"మేనేజర్ ...." అంటూ ఆగాడతను.

"నేనే. ఏం కావాలి?" లావుపాటి వ్యక్తి విసుగుని దాచుకోలేదు.

"ప్రొప్రయిటర్."

"మీరెవరు?"

"అడిషనల్ కమీషనర్, ఆర్.ఏ. డబ్ల్యూ: ఆనరరీ ఛైర్మన్, ఏ. ఏ. ఏ." తలుపుముందునుంచీ కదలకుండా అన్నాడతను.

మేనేజర్ కళ్ళు చిట్లించాడు. కనుబొమలు వంకీలు తిరిగాయి. రెండో వ్యక్తి నిర్లక్ష్యంగా టీ తాగుతున్నాడు.

"అంటే....?" మేనేజర్ ఆగాడు.

"అంటే....ఐమీన్, ఆర్. ఏ. డబ్ల్యూ అంటే రిసెర్చ్ అండ్ అనాలిసిస్ వింగ్, గవర్నమెంటాఫ్ ఇండియా. ఏ.ఏ.ఏ. అంటే ఆల్ ఆడియన్స్ అసోసియేషన్, ఇండియా."

"అంటే....?" మేనేజర్ మళ్ళా అన్నాడు.

అతను టేబుల్ దగ్గర జరిగాడు. రెండో వ్యక్తిని ఆదోలా చూశాడు. "హూ ఆర్ యూ?"

రెండో వ్యక్తి టీ కప్పు కింద పెట్టాడు. అతని మొహం కొద్దిగా జేవురించింది.

"నా మిత్రుడు...." మేనేజర్ కల్పించుకున్నాడు.

"దెన్, ఆస్క్ హిమ్ టూ గెట్ ఔట్. కాబిన్‌లో

కూచుని ఫ్రీగా సినిమా చూడమను?" అన్నాడతను మేనేజర్ వైపు తిరిగి.

"వాట్?!" మేనేజర్ గద్దించాడు.

"మేనేజర్, నేను నీతో, మీ ప్రొప్రయిటర్‌తో వ్యవహారం మాట్లాడాలి. వ్యవహారం మాట్లాడాలి అంటే నేను కూచోవాలి. కూచోవాలంటే నాకు కుర్చీ కావాలి. కుర్చీ కావాలంటే, ఇతను లేచి ఖాళీ చేయాలి! ఇది ఒకటి. రెండు: నేను నీతో అదే మాటలు మరొకరు వినడం నీకూ నీ థియేటర్‌కూ మంచిదికాదు..."

"నాన్ సెన్స్!" మేనేజర్ అరిచాడు. "హూ ది హెల్ ఆర్ యూ?"

"ఇందాకే చెప్పాను. నేను ఏమేం చేయగలనో చెప్తాను; కావాలంటే. ఈ దేశంలోని ఏ పదార్థాన్నైనా రిసెర్చి చేయించి, అనలైజ్ చేయించే అధికారాన్ని ప్రభుత్వం నాకు అప్పగించింది. ఈ దేశంలోని సినిమాల్ని 'ఒకచూపు' చూసే అధికారాన్ని 'ఆల్ ఆడియన్స్ అసోసియేషన్' నాకు అప్పగించింది...."

"మాకూ తెలుసు. ఆర్ ఏ.డబ్ల్యూ పరిధిలోకి సినిమాలూ, థియేటర్లూ రావు!" మేనేజర్ తెలివిగా అన్నాడు.

అతను మెల్లిగా ముందుకి వంగాడు. రెండు చేతుల్ని టేబుల్ మీదున్న గ్లాస్‌లోంచీ అవుపిస్తున్న ఇద్దరు టాప్ లెస్ హాలీవుడ్ హీరోయిన్లమీద బోర్లించాడు. మేనేజర్ కళ్ళల్లోకి తీక్షణంగా చూశాడు.

"మేనేజర్, నువ్వు తాగుతున్న టీనీ, నువ్వు పీలుస్తున్న గాలినీ, నీ థియేటర్లో ఇరుక్కుని ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ నీ ప్రేక్షక బలిపశువులు పీలుస్తున్న వేడి వేడి

గాలినీ, ఒక్క ముక్కలో చెప్పాలంటే నీ కాళ్ళ కిందున్న భూమికీ, నీ నెత్తిమీదున్న ఆకాశానికీ మధ్య వున్న దేన్నైనా రిసెర్చి చేసి, అనలైజ్ చేసే అధికారం ఆర్ ఏ డబ్ల్యూకి వుంది!"

మేనేజర్ ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూశాడు. అతని చూపులు ఒకసారి యెదురుగా సాక్షిలా కూచున్న వ్యక్తి వేపు తిరిగాయి.

"ఇంతకీ మీరనేదేమిటి?" ఇంకా టేబుల్ మీదికి వంగేవున్న వ్యక్తిని విసుగు నటిస్తూ అడిగాడు మేనేజర్.

"నేను తలుచుకుంటే నీముందున్న టెలిఫోన్ ఉపయోగించి కలెక్టర్ ద్వారా నువ్వు కళ్ళుమూసి తెరిచేలోగా నీ థియేటర్ని సీల్ చేయించగలను. నేను అనేది ఇదే! తరవాత, నువ్విలాగే నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తిస్తే, నేను తలుచుకుంటాను. తెలుసుకో!"

మేనేజర్ ఎదురుగా కూచున్న వ్యక్తి మెల్లిగా పైకి లేచాడు. "సు ం ద ర్, నేను వెళ్తాను. నువ్వు పని చూసుకో " అంటూ గుమ్మంవైపు కదిలి, కాస్సేపట్లో అదృశ్యమయ్యాడతను.

అతను ఖాళీచేసిన కుర్చీని ఆక్రమించి, మేనేజర్ వైపు చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"ఆల్ రైట్ .... చెప్పండి. మీ పేరు?" మేనేజర్ సుందర్ ప్రశ్నించాడు.

అతను చిన్నగా నవ్వాడు. అతని కుడిచెయ్యి కోటు జేబులోకి మారి ఇవతలకి వచ్చింది. అరచేతిలో ఇరుక్కున్న ఐడెంటిటీ కార్డుని సుందర్ చూసేలా కాసేపు పట్టుకుని, మళ్ళీ జేబులోకి జారవిడిచాడతను.

ఇంకా ఎడం చేతిలోనే వున్న టీ కప్పుని తటాలున

గుర్తుకి తెచ్చుకున్న సుందర్ కప్పుని పెదాలకి ఆనించాడు. అప్రయత్నంగా అతని చెయ్యి కాలింగ్ బెల్ ని నొక్కింది. తలుపు తెరుచుకుంది. ఒక కుర్రాడి తల లోపలికి తొంగి చూసింది.

"కుల్చా, స్ట్రాంగ్ టీ పట్రా!" సుందర్ ఆజ్ఞాపించాడు. తలుపు మూసుకుంది.

"ఏమిటి సార్. ఢిల్లీ నుండి చాలా దూరం వచ్చేశారు!" సుందర్ తో తరకంగా మాట్లాడ్డం ప్రారంభించాడు.

"ఢిల్లీ ఇప్పుడు దూరం కాదు!" నవ్వుతూ అన్నాడతను. "సుందర్, నువ్వు మేనేజ్ చేస్తున్న ఈ థియేటర్ మీద మాకు రిపోర్ట్సు వచ్చాయి...."

"ఎవరు........ఏ థియేటర్ వాడు రిపోర్టు చేశాడు?" సుందర్ ఆత్రంగా అడుక్కిగిలాడు.

"థియేటర్ వాడు కాదు; 'ఏఏఏ' రీజనల్ సెక్రటరీ!" కమీషనర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఏఏఏ—ఈ ఊళ్ళో అది వున్నట్టులేదే!" సుందర్ అనుమానంగా అన్నాడు.

"మాకు అందిన రిపోర్టు నిజమే అని నేను స్వయంగా తెల్చుకున్నాను...." కమీషనర్ అతన్ని నిర్లక్ష్యం చేస్తూ అన్నాడు.

సుందర్ ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"ప్రస్తుతం మీరు ప్రదర్శిస్తున్న ఇంగ్లీషు చిత్రంలో అశ్లీల దృశ్యాలున్నాయి...."

తలుపు తెరుచుకుంది; మూసుకుంది. కుర్రాడు టీ కప్పుని టేబుల్ మీద పెట్టాడు. మళ్ళా తలుపు తెరుచుకుంది; మూసుకుంది.

"టీ తీసుకోండి!" సుందర్ మర్యాద ఉట్టిపడేలా అన్నాడు,

కమీషనర్ టీ తీసుకున్నాడు. ఒక్క గుక్కలో తాగేసి కప్పుని కింద పెట్టేశాడు.

"అలాంటి సీన్లు ఈమధ్య వస్తున్న ఇంగ్లీష్ మూవీస్‌లో మామూలే సార్" సుందర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

కమీషనర్ చిన్నగా నవ్వాడు. "కొంతవరకూ నువ్వు కరెక్టే! అయితే అలాంటి దృశ్యాల్ని సెన్సార్ కత్తిరించేసి మరీ వదుల్తోంది"

"సెన్సార్ సంగతి మీకు తెలీందేముందిసార్! ఫిల్మ్ తెచ్చే ముందు మేం చూస్తామా, చేస్తామా? డిస్ట్రిబ్యూటర్ ఇస్తాడు; మేం వేస్తాం. వేశాక గానీ 'అది' వుందని మాకూ తెలీదుగా?" సుందర్ నవ్వాడు.

కమీషనర్ నవ్వలేదు. "ప్రస్తుతం మనదేశంలో థియేటర్లకి ప్రేక్షకుల్ని చీమల్లాగా ఆకర్షిస్తున్న ఎస్. ఆర్.ఐ. సినిమాల్ని స్పెషల్‌గా సెన్సార్ చేస్తున్నారు. కొన్ని వందల చిత్రాల్లో కొన్ని పదుల చిత్రాల్నే సెన్సార్ అంగీకరిస్తోంది. అంగీకరించిన వాటిలో అభ్యంతరకరమైన దృశ్యాల్ని కోసిపారేసి సర్టిఫై చేస్తోంది...."

"అలాగని అందరం అనుకుంటున్నాం లెండి. అయితే...."

"ఇప్పుడు నీ థియేటర్లో ఆడుతున్న చిత్రాన్నే తీసుకుందాం. ఇందులో మూడోరీలు ప్రారంభమయ్యాక, ఒక అశ్లీలదృశ్యం వుంది. ఢిల్లీలో ఈ చిత్రాన్ని నేను చూశాను. అప్పుడు ఈ దృశ్యం లేదు. ఈ చిత్రంలో సెన్సార్ ఏయే భాగాల్ని కత్తిరించిందో కూడా నాకు తెలుసు...."

"అయితే, ఆ కత్తిరించిన భాగాల్ని మేం మళ్ళీ అతికించి ఆడుతున్నామంటారా?" సుందర్ అడ్డు తగిలాడు.

"లేదు."

"అయితే మీర చెప్పేదేమిటి? నాకు అర్థం కావడంలేదు."

"మొదట్లో నాక్కూడా అర్థంకాలేదు!" కమీషనర్ నవ్వుతూ అన్నాడు. సుందర్ అతన్ని అదోలా చూశాడు.

"అసలు కథలోవున్న పాత్రలు వేరు. ఆ సీనులోవున్న పాత్రలు వేరు!" కమీషనర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"యేమిటో....అయోమయంగా మాట్లాడుతున్నారు." సుందర్ విసుగ్గా అన్నాడు.

"ఇప్పుడు ఇక్కడ ప్రదర్శింపబడుతున్న చిత్రం ఒరిజినల్‌గా ట్రయాంగిల్ లవ్ స్టోరీ. ఈ ఫ్రెంచ్ చిత్రంలో ఒరిజినల్‌గా అశ్లీల దృశ్యాలున్నాయి వాటిని సెన్సార్ కత్తిరించేసింది. సీదాసాదా ఇంగ్లీషుసినిమాల్ని ఇవాళ రేపు నీ తెలుగు ప్రేక్షకులు పెద్దగా పట్టించుకోడంలేదు. అంచేత మరెక్కడో తయారైన అశ్లీలం బిట్స్‌ని, చిత్రంలో ఎక్కడో ఒకచోట అతికించి నీలాంటి తెలివైనవాళ్ళ ప్రేక్షకుల్ని ఆకర్షిస్తారు...."

"మేం అలాంటి వెధవపని చెయ్యం! అలాంటి తెలివైనపని చేయొచ్చని మీరు చెప్తుంటే తెలుస్తోంది నాకు!" సుందర్ అడ్డుతగిలాడు.

కమీషనర్ చిన్నగా నవ్వాడు. "ఈ చిత్రంలో హీరో హీరోయిన్లు కాకుండా మరో జంట తెరమీద శృంగారం ప్రదర్శిస్తున్నారు. నువ్వు ఆడదాన్నీ, మగాడ్నీ నగ్నంగా కసరత్తు సీనులో చూపించినంతకాలం ప్రేక్షకులు, వాళ్ళు హీరో హీరోయిన్లా కాదా అని ఆలోచించరు. వాళ్ళకి కావాల్సింది బ్లూబిట్. అందులో

ఎవరున్నా వాళ్ళకి ఒకటే!"

"కమీషనర్ గారూ...."

"అడ్డురావు. ప్రస్తుత - బూతుసీన్‌లో వున్న ఆడదీ, మగాడూ—వీళ్ళిద్దరి మొహాలే కాకుండా, బ్యాక్ గ్రౌండ్, లైటింగ్ ఎఫెక్ట్, కథలో కంటిన్యుటీ—ఇవన్నీ కూడా అశ్లీలదృశ్యం అసల కథలోది కాదు అని చెప్తున్నాయి."

"దానికి నన్నేం చేయమంటారు? డిస్ట్రిబ్యూటర్ సప్లై చేసిన చక్రాన్ని మేం తిప్పుతాం. అదంతా మాకు తెలీదు!" సుందర్ అడ్డు తగిలాడు.

"నీకు—అంటే మీకు; అంటే ప్రొప్రయిటర్‌కీ నీకూ—తెలుసని నాకు తెలుసు!" కమీషనర్ సగర్వంగా అన్నాడు. "సుందర్, ఆ అశ్లీలం ముక్కని నువ్వూ, నీ ప్రొప్రయిటరూ తయారుచేయలేదనీ నాకు తెలుసు...."

"తెలిసీ మీరు...."

"ఫిల్మ్ డిస్ట్రిబ్యూటర్‌కి ఈ 'అతుకు' గురించి ఏమీ తెలీదనికూడా నాకు తెలుసు. అయితే, నాకు తెలీని విషయం ఒకటుంది. అది తెలుసుకోడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నా...." కమీషనర్ ఆగి, సాభిప్రాయంగా చూశాడు.

"ఏమిటి?" అర్థం అయ్యీకాని పరిస్థితిలో వున్న సుందర్ అడిగాడు.

"సోర్స్ ఆఫ్ దట్ బ్లూ బిట్!" కమీషనర్ అతని కళ్ళల్లోకే చూస్తూ అన్నాడు. "అశ్లీలదృశ్యం ముక్క జన్మస్థానం!"

సుందర్ నిట్టూర్చాడు. "మాకు తెలీదు "

"తెలీకపోడం నీ దురదృష్టం!" కమీషనర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"మీ అర్థం?"

"నా అర్థం నీకు అవసరం తెచ్చిపెడుతుంది! రెండు నిమిషాల్లో నేను టెలిఫోన్ రిసీవర్ అందుకుంటాను. ఆ తరవాత కొన్ని నిమిషాల్లో నువ్వు పోలీసు రక్షణలోకి వెళ్ళిపోతావ్. నీ థియేటర్ మూతపడుతుంది!"

సుందర్ కళ్ళల్లో కంగారు ప్రత్యక్షమైంది. "మీ లాగే నేనూ ఉద్యోగిని. మధ్య నన్నెందుకు అరెస్టు చేస్తారు?"

"మీ ప్రొప్రయిటర్ లేడుగా!"

సుందర్ నవ్వుతున్న కమీషనర్ వైపు అదోలా చూశాడు. మెల్లిగా పైకిలేచాడు.

"ఒక్కక్షణం.... మా ప్రొప్రయిటర్ గార్ని పిలిపిస్తాను...."

అనుమానిస్తూ తనవేపు యేదో చెప్పమన్నట్టు చూస్తున్న సుందర్ ని కమీషనర్ చిరునవ్వుతో చూశాడు. "మంచి ఆలోచన!"

సుందర్ ఆదరాబాదరా కదిలి, తలుపు తెరుచుకుని, మూసుకుని అదృశ్యమయ్యాడు. ప్రొప్రయిటర్ని పిలవడానికి టెలిఫోన్ ఉపయోగించకుండా మేనేజర్ సుందర్ స్వయంగా ఎందుకు, ఎక్కడికి వెళ్ళాడు అని ఆలోచిస్తూ కమీషనర్ సిగరెట్ వెలిగించాడు....

క్షణంలో తలుపు తెరుచుకుంది; మూసుకుంది. లోపలికి వస్తున్న ఇద్దర్ని కమీషనర్ ఆశ్చర్యంతో చూశాడు. మేనేజర్ ప్రొప్రయిటర్ కోసం ఫోనెందుకు ఉపయోగించలేదో అతనికి అర్థమైంది. ఇందాకా మేనేజర్ స్నేహితుడి అవతారంలో తను కూచున్న కుర్చీలో కూచున్నవ్యక్తి—ప్రొప్రయిటర్—అదోరకం

భయభక్తులతో, కంగారుతో టేబుల్ దగ్గరగా నడిచాడు.

"కమీషనర్ గారూ, ఎందుకొచ్చిన గొడవ అని ఇందాకా మా యజమానిగార్ని నా స్నేహితుడనన్నాను.. క్షమించాలి...." సుందర్ పళ్ళికిలిస్తూ సిగ్గుపడ్డాడు.

కమీషనర్ నవ్వలేదు. కళ్ళు చిట్లిస్తూ చూశాడు.

"కమీషనర్ గారూ, అయామ్ పరమానందం...." మేనేజర్ కుర్చీలో కూచుంటూ అన్నాడు ప్రొప్రయిటర్.

"కమీషనర్లూ, కలెక్టర్లూ, వాళ్ళూ వీళ్ళూ యేదో సాకుతో మమ్మల్ని ఇరకాటంలో పెడుతూవుంటారు! అందుకని...."

"నెవర్ మైండ్!" కమీషనర్ అతనికి అడ్డుతగిలాడు. "మీరు పొరపాటు చేశారు. నేను మామూళ్ళకి వచ్చే మామూలు ఆఫీసర్ని కాను!"

"అఫ్‌కోర్స్.... సుందర్ చెప్పాడు. ఆ అశ్లీలం ముక్కలగురించి మాకేం తెలీదు.... మేం...."

"తెలీకపోతే, 'పూర్తి సెక్స్‌చిత్రం' అంటూ పబ్లిసిటీ ఎట్లా ఇచ్చారు?" కమీషనర్ ప్రశ్న తటాలున అతనికి అడ్డుతగిలింది.

"ఇంగ్లీషు చిత్రాలంటే అది మామూలే.... కలెక్షన్స కోసం అలా రాస్తాం. ఈ శ్లాబ్ పద్ధతివచ్చాక ఎలాగోలా గిట్టుబాటు చేసుకోవాలి చూడండి...."

"ఆల్ రైట్! అభ్యంతరకరమైన దృశ్యాన్ని మీరు ప్రదర్శిస్తున్నారు. నేను చట్టరీత్యా చర్య తీసుకోవాల్సి ఉంటుంది. ఆ చర్య యేమిటో మీకు తెలిసేవుండాలి. థియేటరు మూత. మిమ్మల్ని కస్టడీ ..."

"అంతదాకా లాగకండిసార్! ప్రజల అభిరుచులు మారుతున్నాయ్. దశాబ్దం కిందట వచ్చిన మన సినిమా

లకీ, ఇవాళ వస్తున్న వాటికీ లేదా మీరు గమనించే వుంటారు! బూతుమాటలూ, పాటలూ, మగాడి సెక్స్‌ని ఉద్రేకపరిచే విధంగా ఒళ్ళంతా గుల్ల చేసుకునే డాన్సులూ వగైరాలు లేకపోతే సినిమాని తట్టుకోలేని స్థితికి ప్రేక్షకులు చేరుకున్నారు...."

"యూ ఆర్ రాంగ్! ప్రేక్షకులు ఆ స్థితికి చేర్చబడ్డారు!" కమీషనర్ అడ్డుతగిలాడు.

"బూతు లేకపోతే చిత్రం పురిటిలోనే సంధికొట్టిపోతుందని నిర్మాతలూ, దర్శకులూ హడిలిచస్తున్నారు. ఆ భయం సహజంగా మమ్మల్ని పట్టుకుంది!" ప్రొప్రయిటర్ పరమానందం నవ్వుతూ ఆగి సుందర్ వైపు సాభిప్రాయంగా చూశాడు. "సుందర్, కమీషనర్ గారు ఏం తీసుకుంటారో కనుక్కో; అరేంజ్ చెయ్!"

సుందర్ ఆదరాబాదరా కదలబోయాడు. కమీషనర్ కంఠం అతన్ని అటకాయించింది.

"మిస్టర్ పరమానందం, నేను తీసుకోబోయేది బైట దొరకదు; మీ దగ్గరే దొరుకుతుంది!"

పరమానంద్ అర్థమైనట్టు తేలిగ్గా నవ్వాడు. "చెప్పండి, సార్. ఎంత?"

కమీషనర్ ఆరిపోయిన సిగరెట్‌ని యాష్‌ట్రేలో పడేశాడు. కొత్తది వెలిగించి, సావధానంగా పొగ పీల్చాడు; అప్పటికే కంగారుని చిరునవ్వుగా మార్చుకున్న పరమానందం, సుందర్ అతన్నే చూస్తున్నారు. అతను పరమానంద్ కళ్ళల్లోకి తదేకంగా చూశాడు.

"ఎంత కాదు; 'ఏమిటి అని అడగండి!"

పరమానంద్ అర్థంకానట్టు చూశాడు. కాష్ తీసుకోడం ఇష్టంలేని కమీషనర్ ఏదైనా వస్తువు ఆశిస్తు

న్నాడా? కలరుటీవీ? నగ? లేకపోతే....

"ఏమిటో చెప్పండి!" పరమానందం ఉషారుగా అన్నాడు.

"ప్రదర్శించే ప్రతి ఇంగ్లీషు సినిమాకి మీరు బ్లూ మసాలా తగిలిస్తున్నారు. ఆ 'బూతుముక్కలు' మీకు ఎక్కణ్నుంచీ అందుతున్నాయ్?"

పరమానందం, సుందర్—ఇద్దరూ ఉలిక్కిపడ్డారు. పరమానంద్ క్షణంలో సర్దుకున్నాడు.

"అది....మాకేం తెలుసు? డిస్ట్రిబ్యూటర్ ...."

"షటప్!" కమీషనర్ హఠాత్తుగా హుంకరించాడు. "ఆ చెత్తంతా వినడానికి నాకు టైంలేదు. పైగా అదంతా ఎప్పుడో విన్నాను. సిల్వర్ స్క్రీన్ డిస్ట్రిబ్యూటర్సుని నేను కలుసుకున్నాను. వాళ్ళు మీకు అందించిన డబ్బాల్లో ఈ చెత్తలేదు!"

పరమానందం దిక్కుతోచని వాడిలా సుందర్ని చూశాడు.

"సార్...ఆ గొడవలన్నీ దేనికిలెండి... ఇకనుంచీ జాగ్రత్తగా వ్యవహరిస్తాం..రేటు చెప్తే..." సుందర్ పళ్ళికిలిస్తూ నసిగాడు.

కమీషనర్ సిగరెట్ పొగని అతనివైపు ఊదుతూ తీక్షణంగా చూశాడు. "నా రేటు చెప్తే కళ్ళుతిరిగి, కాళ్ళు వొణికి నేలమీద కూలిపోతావ్!"

సుందర్ ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూశాడు. అతని చూపులు అయోమయంగా తన యజమానివేపు తిరిగాయి.

"ఆ బూతు ముక్కలు మీకు సప్లై చేస్తోందెవరు?" కమీషనర్ కంఠం ఖంగుమంది.

పరమానందం ఖంగుతిన్నట్టు చూశాడు. "మీ కెవరో

లేనిపోనివి చెప్పినట్టున్నారు. అసలు ఫిల్మ్‌తోకాకే ఆ రీల్సు వచ్చివుంటాయి. మా మాట నమ్మండి!"

కమీషనర్ తటాలున పైకిలేచాడు. చిరునవ్వు నవ్వుతూ పరమానందాన్ని చూశాడు. "మీ ఫోన్ ఉపయోగించవచ్చా?"

"బై అల్ మీన్స్!" అంటూ పరమానందం ఆదరాబాదరా ఫోన్ని అతనివైపు తోశాడు.

చిరునవ్వు నవ్వుతూ కమీషనరు ఎర్రటి రిసీవర్ని ఎడంచేతో అందుకున్నాడు. ఉంగరం వేలితో నిర్లక్ష్యంగా డయల్ చేయసాగేడు. అతని వేళ్ళమధ్య ఇరుక్కున్న సిగరెట్ ఎర్రగా, కనిపించని గీతల్ని గీస్తూ గుండ్రంగా తిరుగుతోంది.

"దిసీజ్ శివానంద్, అడిషనల్ కమీషనర్, సి.బి.ఐ కనెక్ట్ మీ టూ ది ఎస్.పి. ప్లీస్!"

పరమానంద్, సుందర్ కంగారుగా చూశారు. పరమానంద్ ఆదరాబాదరా పైకిలేచాడు. ఇంకా చిరునవ్వుతోనే చూస్తున్న కమీషనర్ వేపు ఆగ్రహంతో చూశాడు. అతని పెదవులు తడిఆరిపోతూ అదిరాయి.

"కమీషనర్ గారూ...ఫోన్ పెట్టేయండి! ప్లీస్! మీతో మాట్లాడాలి!"

"నాతో మాట్లాడే విజ్ఞత మీలో లేదని ఋజువు చేశారు. ముందు ఎస్.పీతో, తరవాత కలెక్టర్‌తో మాట్లాడండి!" కమీషనర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"నో! వద్దు! మీరే దీన్ని ఫైనలైజ్ చేయండి! దయచేసి..."

"అడిగింది ఇన్స్టేరాన్సీ, ఇది ఫైనలైజ్ అవదు!"

సిగరెట్ పొగ ఊదుతూ కమీషనరు స్పష్టంగా అన్నాడు.

"ఇస్తాం. రిసీవరు పెట్టేయండి!" పరమానందం ప్రాధేయపూర్వకంగా అన్నాడు.

ఒక్క కదలికలో రిసీవర్ని క్రెడిల్ మీదికీ, తన శరీరాన్ని కుర్చీలోకీ సరఫరా చేశాడు కమీషనరు. చెరగని చిరునవ్వుతో ఇద్దర్నీ కలయజూశాడు. పరమానంద్ కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

"షూట్!" కమీషనరు నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఈసారి అడగండి...మీకు...ఏంకావాలి...?"

"మీ ఇంగ్లీషు సినిమాలకి బూతుముక్కలు సప్లై చేస్తున్న వ్యక్తి పేరూ, ఊరూ....అతనికి మీరిచ్చే రేటూ—అతని పూర్తి జాతకం...వగైరా!"

"నన్ను నమ్మండి! అన్ని వివరాలు మాకు తెలీవు."

"మీకు తెలిసినవన్నీ వివరంగా చెప్పండి!" కమీషనరు నవ్వుతూ అన్నాడు.

పరమానందం చిన్నగా దగ్గాడు. "చెప్తే...మమ్మల్ని వొదిలేస్తారా?"

కమీషనరు చిన్నగా నవ్వాడు.

"మిమ్మల్ని ఇంకా పట్టుకోలేదుగా!" పరమానందం నవ్వే ప్రయత్నంలో దారుణంగా వోడిపోయాడు.

"అదికాదు...మా గురించి ఎవరికీ ముఖ్యంగా అతనికి చెప్పరుగా?"

"మిస్టర్ పరమానందం, తన ఇన్‌ఫార్మరుని సి.బి.ఐ.—మరో వ్యక్తితో పెళ్ళయిన ఆడది గతంలోని తన ప్రేమ వ్యవహారాన్ని దాచినట్టుగా—దాచి వుంచుతుంది!"

"సార్...దీని మూలంగా మాకేం ప్రమాదం రాదుగా.

అసలే క్లబ్ మా లాభాల్ని కొరుక్కుతినేస్తోంది."

"రాదు. అయితే అశ్లీలదృశ్యాల్ని అతికించే అభ్యంతరకరమైన అలవాటుని మీరు మానేయాలి. ముఖ్యంగా జరుగుతున్న షో అయిపోయాక, ఆ బిట్ ని మీరు కత్తిరించి, నాకు సరెండరు చేయాలి. తరవాత మీరు కంచె దాటకూడదు. ఈ క్షణంనుంచీ మీ థియేటరు మా మైక్రోస్కోప్ కిందవుంటుంది. వందలాది ప్రేక్షకుల్లో మా వ్యక్తి ఎవడో మీరు చచ్చినా కనుక్కోలేరు."

"సార్..."

"అసలు సినిమానుంచీ, అతుకుల్ని విడదీసి చూసే నైపుణ్యం మా వాళ్ళందరికీ వుంది! మరో సంగతి మీకు చెప్తాను. ఇల్లంతా వ్యాపించిన పొగని చెదరగొట్టడం కన్నా, పుట్టుకస్థానంలోనే పొగని నాశనం చేయడం తెలివైనపని. థియేటర్ల వెంట పరుగెట్టడంకన్నా, అశ్లీల దృశ్యాలు పుట్టుకస్థానాన్ని మూతవేయించడం శక్తివంతమైన రెమెడీ అని నేను భావిస్తున్నాను. అందుకే శిక్షార్హమైనా కూడా మీ థియేటర్ని వదిలేస్తున్నా. అయితే ఆ వదిలేయడం మీరిచ్చే ఇన్ ఫర్మేషన్ లోని యథార్థం మీదా, మీ నిజాయితీ మీదా ఆధారపడి వుంటుంది."

పరమానందం మొహంమీద కంగారు మాయం కాసాగింది. "సార్..."

"తప్పుడు ఇన్ ఫర్మేషన్ ఇచ్చారనుకోండి. నేను తిరిగొస్తాను. అయితే ఒంటరిగా కాదు. కలెక్టర్, ఎస్.పి. వగైరా ఉన్నతాధికారులు నాతో వుంటారు! రైట్. ప్రారంభించండి!"

పరమానందం విచారంతో ప్రారంభించాడు.

2

మూసిన తలుపుపక్కనేవున్న కాలింగ్ బెల్ నొక్క బోతూ అతను ఆగాడు.

మనసు మార్చుకుని కోటుజేబులోంచి బ్రయర్ పైప్ ఇవతలికి తీశాడు. నిర్మానుష్యంగావున్న నడవని సాలోచనగా చూస్తూ పైప్ గిన్నెలో పొగాకు కూరాడు. పొగాకు కవర్ని కోటుజేబులోకి వదిలిన అతని కుడిచెయ్యి అగ్గిపెట్టెతో ఇవతలికి వచ్చింది. అతని ఆలోచన పూర్తయ్యింది. అగ్గిపుల్ల వెలిగింది. ఘాటుగా పొగపీల్చి అతను హేండిల్ని తిప్పుతూ తలుపుని లోపలికి తోశాడు.

లోపలికి జొరబడిన అతని వెనకే తలుపు మూసుకుంది. ఎదురుగా టేబుల్కి అటువైపున కూచున్న వ్యక్తి మొహంమీద అతని చూపులు కేంద్రీకరించబడ్డాయి.

పల్చగా, పొడుగ్గా అవుపిస్తున్న మీసాలు లేని మొహం. ఫాషన్తోబాటు వెళ్ళిపోకుండా ఇంకా అతన్ని అంటిపెట్టుకునేవున్న హిప్పీజూలు భుజాలదాకా వేళ్ళాడుతోంది. గుబురుగా, అల్లిబిల్లిగావున్న కనుబొమలకింద అనుమానంతో చూస్తున్న కళ్ళు. పొగ చూరిన పెదవులు.

"ఎవరు? బెల్ నొక్కకుండా రాకూడదని తెలీదా?" కోపాన్నీ, విసుగునీ సమపాళ్ళలో రంగరించింది అతని కంఠం. గుమ్మం ముందు ఎత్తుగా ఫుల్ సూటులో నిలబడ్డ అపరిచిత వ్యక్తిని అతను పరీక్షగా చూస్తున్నాడు. వంకీల జుట్టు. పెదంకిందికి కొద్దిగా జారిన వెడల్పాటి మీసాలు.

చిరునవ్వులో విచ్చుకుంటున్న పెదాల మధ్య పైప్ ఇరికించి, అతను గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు. తలుపు లాగి, అవతలికి జరిగాడు. తలుపు మూసుకుంది. నవ్వ

కుంటూ అతను కాలింగ్ బెల్ బటన్ మీదున్న చిన్నగంట మీద వేలితో నొక్కాడు. తలుపు తోస్తూ లోపల దూరాడు.

కుర్చీలో కూచున్న వ్యక్తి అర్థంకానట్టు చూస్తున్నాడు.

“సారీ. బెల్ నొక్కి, అనౌన్స్ చేసి గదిలోకి ప్రవేశించడం పాతపద్ధతి. నేను సంచరించే దేశాల్లో అలవాట్లూ, ఆచారాలూ మారిపోయాయి....”

“మీరు....”

“మిమ్మల్ని అఫెండ్ చేయడం ఎందుకని, మర్యాదగా అవతలికెళ్ళి, మర్యాదగా బెల్ నొక్కి, మర్యాదగా లోపలికొచ్చాను!” సూటువ్యక్తి నవ్వుతూ, ఇందాకా అతను కత్తిరించడానికి ప్రయత్నించిన తన మాటని పూర్తిచేశాడు. కూచున్నవ్యక్తి కళ్ళలో నవ్వూ, ఆశ్చర్యం కలిసి ప్రత్యక్షమయ్యాయి.

“అయితే మీరు....”

“అయామ్ డాక్టర్ దండేకర్, మిస్టర్ కాశీనాథ్.”

కాశీనాథ్ అదరాబాదరా లేచి నించున్నాడు. లూజు చొక్కాని పాంటులోకి దోపుకున్నా కూడా అతను సన్నగానే అవుపిస్తున్నాడు.

“వెల్‌కమ్!” అన్నాడు టేబుల్ మీంచీ దూరంగా జరుగుతూ.

అప్పటికే అతన్ని సమీపించిన దండేకర్, ముందుకి సాగిన అతని చేతిని పట్టుకుని, వదిలేశాడు.

“క్షమించాలి. మీరు పదకొండున్నరకి వస్తానన్నారు ఫోనులో. గంటముందుగా వచ్చాను. అందుకే ఊహించలేకపోయాను! అన్నట్టు ఫారిన్ కంట్రీస్‌లో గదిలో

దూరేముందు బెల్ నొక్కే ఆచారం మారిపోయినట్టు నేను అనుకోలేదు!" కాశీనాథ్ నవ్వుతూ అన్నాడు. "ప్లీస్ సిడౌన్!"

దండేకర్ కూచున్నాడు. "ఫారిన్ ఆచారాలూ, ఫాషన్లూ రాకెట్ స్పీడులో మారిపోతూ వుంటాయి. అక్కడ జన్మించిన ఫేడెడ్ జీన్స్ ఇండియాకి రాడానికి పదేళ్ళు పట్టింది!"

కాశీనాథ్ అర్థమైనట్టు నవ్వాడు. "పొద్దుట మీరు ఫోన్ చేస్తూంటే ఆశ్చర్యపోయాను. అనుమానించును కూడా! నా పేరూ, టెలిఫోన్ నంబరూ ఎలా సంపాయించారు? ఇక్కడ మీ కెవరు చెప్పారు?"

"మిస్టర్ కాశీనాథ్, ఇక్కడ నాకెవరూ చెప్పలేదు. 'అక్కడే' మీ గురించి కనుక్కున్నాను...."

"ఈజిట్ సో? ఎలా? నేను నమ్మలేను...." కాశీనాథ్ ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు.

దండేకర్ సగర్వంగా నవ్వాడు. "ఈ భూగోళం మీద ఏ అక్షాంశంలో, ఏ రేఖాంశంలో ఏ డిగ్రీమీద ఎవరున్నారో నేను అతిసులువుగా కనుక్కోగలను!"

"హౌ? ఎలా?"

"చెప్తాను, వినండి; మరిచిపోండి: మాఫియాతో నాకు మంచి కనెక్షన్సున్నాయి!"

"ఈజిట్?" కాశీనాథ్ ఆశ్చర్యంతో అరిచాడు.

దండేకర్ నవ్వుతూ తలాడించాడు.

"డాక్టర్ దండేకర్, మీరు....మీది మంత్రవైద్యమా?" కాశీనాథ్ ప్రశ్నించాడు.

"కాదు. సెక్స్ అండ్ సైకాలజీలో రిసెర్చ్ చేశాను. డాక్టరేట్ సంపాయించాను. నాది మెడికల్ ఫీల్డు

అయితే, మీ దగ్గరికి వచ్చేవాణ్ని కాను!" దండేకర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"చెప్పండి. ఏం పనిమీద వచ్చారు? ఎక్కణ్నుంచీ వచ్చారు?" కాశీనాథ్ అడిగాడు.

"రెండేళ్ళుగా పారిస్‌లో వుంటున్నా అయితే, అమెరికా, ఇంగ్లండ్, స్పెయిన్, జపాన్ వగైరా దేశాల్లో నాకు చాలా దగ్గర సంబంధాలున్నాయి. నా వృత్తి నన్ను ఎన్నో దేశాలకి తరుముతూవుంది...."

"మీ వృత్తి?" కాశీనాథ్ అడ్డుతగిలాడు.

"సెక్స్ అండ్ సైకాలజీ!" దండేకర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"అర్థంకాలేదు; విడమరచి చెప్పండి...."

"లైంగిక జీవనం, మనిషి — ఈ విషయం నాకు ఎంతో నచ్చింది. ఎంతో అధ్యయనం చేశాను. ఫ్రాయిడ్ హేవలాక్ ఎల్లిస్. జంగ్. యాడ్లర్. పద్మశ్రీ. కొక్కోకుడు, ముఖ్యంగా వాత్స్యాయనుడు. ఇంకా ఎందరో. ఎంత చదివినా, అధ్యయనం చేసినా అధ్యయనం చేయాల్సింది, అర్థం చేసుకోవాల్సింది ఎంతో వుందని పించింది. ఇంకా అధ్యయనం చేయాల్సిన గ్రంథాలు; సజీవ గ్రంథాలున్నట్టు కనిపెట్టాను...."

"సజీవగ్రంథాలా?" కాశీనాథ్ ఆశ్చర్యంతో అడ్డుతగిలాడు.

"మనుషులు." దండేకర్ నవ్వుతూ జవాబిచ్చాడు. ప్రముఖ భారతీయ లైంగిక శాస్త్రవేత్త వాత్స్యాయన మహర్షి 'కామసూత్రాల' ప్రాతిపదికగా, నేను రూపొందించుకున్న ఒక విశిష్టమైన పద్ధతిలో సజీవగ్రంథాల్ని అధ్యయనం చేస్తూ, నేను జన్మించిన భారతదేశానికి

వచ్చాను. నాలో మొలకలెత్తి వృక్షాలుగా ఎదిగిన ఎన్నో సందేహాలకి సరైన సమాధానాలు ఇక్కడే దొరుకుతాయన్న నమ్మకం నాకు కలిగింది...."

"ఇక్కడా? అంటే?" కాశీనాథ్ అయోమయంగా అడిగాడు.

"ఇక్కడ అంటే—మీ ఆఫీసుగదిలో కాదు; ఇండియాలో!" దండేకర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఐసీ...." ఇండియాలో దొరికే సమాధానాల కోసం వెతుక్కోకుండా తన దగ్గిరికి దండేకర్ ఎందుకు వచ్చాడో అంతుపట్టని కాశీనాథ్ పొడిగా అన్నాడు.

"యూసీ మిస్టర్ కాశీనాథ్, ఇతర దేశాల్లో మనుషులు చెప్పలేని ఎన్నో సమాధానాల్ని స్త్రీ పురుష సంబంధంలోని రహస్యాల్ని ఇండియాలో నోరులేని శిల్పాలు చెపుతున్నాయి! నేను ఇక్కడికి, ఐమీన్— ఇండియాకి రావడానికి శిల్పాలు కూడా ఒక ముఖ్య కారణం...." దండేకర్ ఆగి పైప్‌లోని బూడిదని యాష్‌ట్రేలో విదిల్చడం ప్రారంభించాడు.

"డాక్టరు దండేకర్....అయినా మీరు నన్నెందుకు కల్సుకున్నారో అర్థంకావడంలేదు....ముఖ్యమైన బిజినెస్ అన్నారు పొద్దుట ఫోన్‌లో...." కాశీనాథ్ సస్పెన్స్ భరించలేక అడిగాడు.

"వస్తున్నా: ముఖ్యంగా కోణార్క దేవాలయం కుడ్యశిల్పాలు నన్ను అయస్కాంతాల్లా ఆకర్షించాయి. మిస్టర్ కాశీనాథ్, మీకు క్రిస్టినీ కీలర్ గురువు డాక్టరు వార్డు గుర్తున్నాడా?"

"అఫ్‌కోర్సు....అతనుఆత్మహత్య చేసుకున్నాడుగా?" కాశీనాథ్ అన్నాడు.

"డాక్టరు వార్డు కోణార్క శిల్పాల్ని చూసి అదిరి పోయాడు. ఆయన మెదడుని కప్పిన ఎన్నో పొరల్ని ఆ శిల్పాలు చీల్చిపారేశాయి. ఆ శిల్పాలనుండీ తను కను క్కొందేమిటో లోకానికి చెప్పకుండానే ఆయన లోకం వదిలి వెళ్ళిపోయాడు. అందుకు రాజకీయాలు కారణం అనుకోండి.... అది వేరే సంగతి...."

అసహనంగా ముందుకి వంగుతున్న కాశీనాథ్‌ని చూస్తూ దండేకర్ ఆపేశాడు.

"డాక్టర్ దండేకర్, ముందు నా దగ్గరికి మీరెందుకు వచ్చారో చెప్పండి!"

దండేకర్ నవ్వుతూ తెల్లటి పళ్ళని అతనికి చూపించాడు. "మనిషి మన స్తత్వాన్నీ, శరీరాన్నీ, సెక్సునీ క్షుణ్ణంగా పరిశోధించిన నేను ఆ ఫలితాల్ని 'మనిషి'కి అందజేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను. ఆ కార్యంలో మీ సహకారం నాకు కావాలి...."

కథ అర్థమైపోయిన కాశీనాథ్ చప్పుడు చేస్తూ నిట్టూర్చాడు. టేబుల్ మీదున్న పాకెట్ లోంచీ తీసి, సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగ ఊది చిరునవ్వు నవ్వాడు. "యూ హావ్ కమ్ టూ ఏ రాంగ్ పర్సన్! డాక్టర్ దండేకర్. నేను పుస్తకాల వ్యాపారంలో లేను! కాశీనాథ్ అండ్ కాశీనాథ్ పేరుతో పబ్లిషర్సు న్యూఢిల్లీలో వున్నారు. మీరు పొరపాటుగా ఈ కాశీనాథ్ దగ్గరకొచ్చారు...."

"యూ ఆర్ రాంగ్!" దండేకర్ అడ్డుతగిలాడు.

"మీరు మీరని తెలుసుకునే వచ్చాను. నేను రాయబోయే పుస్తకాల్ని పబ్లిష్ చేయమని మిమ్మల్ని అడగడానికి రాలేదు. నేను నోరు తెరిచి అడిగితే చాలు

ఆక్స్‌ఫర్డ్, మాక్మిలన్, రీడర్స్ డైజస్ట్ వగైరా కంపెనీ లన్నీ పోటీపడి నా పుస్తకాల్ని వేస్తారు. నా ఉద్దేశం అదికాదు....”

“ఏమిటి మీ ఉద్దేశం?”

“నా పరిశోధనల ఫలితాల్ని చదువుకున్న వాళ్ళకే పరిమితం చేయడం నాకిష్టంలేదు. నా పరిశోధనల ఫలితం కళ్ళున్న ప్రతి మనిషికీ కనిపించాలి!”

“అంటే....?”

“అంటే ఇండియా దేవాలయాల గోడలమీదున్న అపురూప శిల్పాల్నీ, వాత్స్యాయన కామసూత్రాల్నీ ఆధారంగా చేసుకుని నేను ఎనభై నాలుగు రకాల చలన చిత్రాల్ని నిర్మించాలనుకుంటున్నాను....”

“ఎనభై నాలుగా?” కాశీనాథ్ నోరు వెళ్ళబెట్టాడు.

“యస్. ఎనభై నాలుగు. నిడివి చిత్రాలుకాదు; పావు గంట నుండీ అరగంట డ్యూరేషన్ వున్న చిత్రాలు...”

“ఎనభై నాలుగు....?”

“ఎగ్జాక్టీ ఎయిటీఫోర్! కామశాస్త్రం నిర్దేశిస్తున్న ఎనభై నాలుగు బంధాల్ని—చౌశితి బంధాల్ని—గురించి మీకు తెలిసే వుంటుంది. ఎనభై నాలుగురకాల భంగి మల్ని ఎనభై నాలుగు రకాల బిట్స్‌గా—క్లాసికల్‌గా నా జాతికి బహూకరించాలని ఉవ్విళూరుతున్నాను. అందుకే మీ దగ్గరకు వచ్చాను!”

కాశీనాథ్ ఇబ్బందిగా చూశాడు. “ఇంతకీ నన్నేం చేయమంటారు? నా వ్యాపారం వేరు. నేను ఫైనాన్సి యర్ని కాను!”

డా॥ దండేకర్ చిన్నగా నవ్వాడు. “మీరు ఎవరు కారో, ఎవరు అవుతారో నాకు తెలుసు. ఈ చౌశితి

బంధాల చిత్రనిర్మాణంలో మీరు సహాయం చేయాలి...."

"ఏం చేయాలో నాకు అంతుపట్టడంలేదు. సినిమాల హక్కులుకొని వాట్ని వీడియో కాసెట్స్‌గా తీసి అమ్ముకునే సంస్థ నాది...."

దండేకర్ పైప్ వెలిగించి పొగ ఊదుతూ ముందుకి వంగాడు. "మిస్టర్ కాశీనాథ్, అందరికీ కనిపించే మీ వీడియో క్యాసెట్ వ్యాపారంతో నాకు పనిలేదు. మీరు స్వయంగా నిర్మించి థియేటర్ వాళ్ళకి సప్లై చేస్తున్న అశ్లీలదృశ్యాల వ్యాపారంతో నాకు పనుంది!"

కాశీనాథ్ ఉలిక్కిపడి, ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచాడు. "వాట్ డూ యూ మీన్?"

"ఐ మీన్ వాట్ ఐ జస్ట్ సెడ్!"

"నేను అలాంటి అభ్యంతరకరమైన పనులు చేయను. నౌ యూ కెన్ గో!" కాశీనాథ్ పైకిలేస్తూ అన్నాడు.

"కంగారుపడకండి, కాశీనాథ్! మీ వృత్తి గురించీ, ప్రవృత్తి గురించీ పూర్తిగా తెలుసుకునే మీ దర్శనం చేసుకున్నాను. మీరు అండర్ గ్రౌండ్‌లో షూట్ చేస్తున్నారు. ఇండియాని సందర్శించడానికి వచ్చే ఇతర దేశాల స్త్రీ పురుషుల్ని చాకచక్యంగా పట్టి, వాళ్ళని ఉపయోగించి బ్లూ బిట్స్ తీస్తున్నారు. ఎన్.ఆర్.ఐ. సినిమాలు ప్రదర్శించే థియేటర్లకి జాగ్రత్తగా ఆ బిట్స్ సప్లై చేస్తున్నారు! మీరు చేస్తున్నదాన్ని కాదనడానికి నేను రాలేదు. నేను తలపెట్టిన పనికి సెన్సారు అంగీకరించదు. అంచేత మీరు చేస్తున్న కార్యాన్ని, నా ఆశయాన్ని జోడించి నా ఎనభై నాలుగు చిత్రాల్ని మీ ద్వారా థియేటర్లకి, తద్వారా ప్రజలకి అందించాలని నేను నిర్ణయించాను...."

దండేకర్ ఆగి, పొగలాగాడు. అనుమానంగా ఆదుర్దాగా చూస్తున్న కాశీనాథ్ కళ్ళల్లోకి చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"నేను తయారుచేసే ఈ చిత్రాల్ని అండర్ గ్రౌండ్ నుండీ మీరు డిస్ట్రిబ్యూట్ చేస్తారు. అంతే!"

"నా గురించి మీకెవరో రాంగ్ ఇన్ఫర్మేషన్ ఇచ్చారు...." కాశీనాథ్ ప్రారంభించాడు.

"ఒక్క క్షణం!" డా. దండేకర్ "ఔనంటూ నేనూ కాదంటూ మీరూ కబడీ ఆడుతూ టైం వేస్టు చేయడం నాకిష్టంలేదు. మీరు అశ్లీల దృశ్యాల్ని—సెన్సారు భాషలో–దొంగచాటుగా థియేటర్లకి అందిస్తూ వ్యాపారం చేస్తున్నారు. ప్రస్తుతం రాష్ట్రం మొత్తం మీదా పదకొండు బిట్స్ ప్రేక్షకుల కళ్ళకి విందు చేస్తున్నాయ్. ఏయే ఊళ్ళలో ఏయే థియేటర్లలో ఏయే బిట్స్ ఆడుతున్నాయో కూడా నాకు తెలుసు మిస్టర్ కాశీనాథ్. నాతో దాగుడుమూతలు ఆడ్డానికి ప్రయత్నించకండి!"

కాశీనాథ్ తేలబోయి, కూలబడ్డాడు. అతని కళ్ళల్లో యేదో సందేహం దొంగలా తొంగిచూస్తోంది. రెప్పపాటులేని కళ్ళు అతనిలో సాగుతున్న ఆలోచనల్ని స్పష్టంగా చూపిస్తున్నాయి.

"ఎనభై నాలుగు బిట్స్ షూట్ చేయడానికి అయ్యే ఖర్చంతనీ నేనే భరిస్తాను. యువతీయువకుల్ని ఇద్దరం సెలక్టు చేద్దాం. నేనే డైరెక్టు చేస్తాను. అవసరమైతే నేనే కెమెరామన్ గా కూడా పనిచేస్తాను. మీరు చేయాల్సిన పనులు రెండే. మీ అండర్ గ్రౌండ్ స్టూడియోనీ, కెమరాల్ని ఉపయోగించడం; దేశవ్యాప్తంగా

బిట్స్ పంపిణీ చేయడం...."

"జస్ట్ మా మోటో...." కాశీనాథ్ అడ్డుతగిలాడు.

"వచ్చే లాభాల్ని చెరిసగం పంచుకుంటాం. ఎవరైతే నాలుగునీ వీడియో క్యాసెట్స్‌గా కూడా తీస్తాం. అర్నెల్లు తిరిగేలోగా ఆ క్యాసెట్లు దేశంలో కొత్త దంపతులకి పెళ్ళికానుకగా తయారయ్యే పరిస్థితి వస్తుంది! వాటిని అంత ఆర్టిస్టిక్‌గా తీస్తాన్నను!" దండేకర్ ముగించాడు.

కాశీనాథ్ పెదవి కొరుక్కున్నాడు. "ఆల్ రైట్, డాక్టరు దండేకర్, ఇతర దేశాల్లో మీరనుకున్న వాటిని ఈజీగా తీయొచ్చు. ఏ అమెరికాలో మీరు షూట్ చేసి వదిలినా ఇక్కడ మేం చూస్తాం. నా దగ్గరికే రావడంలో మీ ఉద్దేశం ఏమిటి? నిజం చెప్పండి."

డా. దండేకర్ చిన్నగా నవ్వాడు. "నా ప్రాజెక్టుకి ఇండియన్ టెంపుల్స్‌లో లభించే శిల్పాలు ఆధారం అని ఇందాకే చెప్పాను. ఇండియన్ స్టయిల్లో, ఇండియన్ ఆర్టిస్టులతో వాత్స్యాయన కామసూత్రాలకి రూపకల్పన చేయాలన్నదే నా ధ్యేయం. ఒక్కో ప్రత్యేక విధానాన్ని ఒక్కో ప్రాంతం వాళ్ళు అనుసరిస్తారని వాత్స్యాయనుడు పేర్కొన్నాడు. ఆ ప్రాంతం వాళ్ళతో, ఆ విధానాన్ని వివరించే చిత్రం తీస్తాను నేను. ఉదాహరణకి ఆంధ్రదేశంలోని ప్రజలు ఎక్కువగా అనుసరించే విధానాన్ని ఆంధ్రదేశంలో, ఆంధ్ర యువతీయువకులతో చిత్రీకరిస్తాను!" దండేకర్ ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

"అందుకే నేను పనిగట్టుకుని ఇండియాకి వచ్చాను. విదేశాల వాతావరణం, వ్యక్తులూ, ఫారెన్స్ ఏవీ మచ్చుకి కూడా నా చిత్రీకరణలో అవుపించడం నా కిష్టంలేదు.

సెక్స్‌ని మన ప్రాచీనులు ఎలా గౌరవించారో, ఎలా డెవలప్ చేశారో లోకానికి చూపిస్తాను! అందుకే ఇండియాకి, అందుకే మీ దగ్గరకూ వచ్చాను. కొత్త వాళ్ళతో రిస్క్ తీసుకోవడంకన్నా అండర్ గ్రౌండ్ ప్రొడ్యూసరుగా, డిస్ట్రిబ్యూటరుగా అనుభవం సంపాదించిన మిమ్మల్ని నేను ప్రత్యేకంగా ఎన్నుకున్నాను!"

కాశీనాథ్ మెల్లిగా పైకిలేచాడు. సిగరెట్ వెలిగించి రెండుసార్లు ఇటూ అటూ పచార్లు చేశాడు. తటాలున ఆగి దండేకర్ వైపు తీక్షణంగా చూశాడు.

"నీ ఆఫర్‌ని నేను కాదంటే ఏం చేస్తారు?"

డా. దండేకర్ అర్థంకానట్టు కాశీనాథ్ వైపు చూశాడు. మెల్లిగా చిరునవ్వు నవ్వాడు. "వెళ్ళిపోతాను. ఫిల్మ్ సెన్సార్ బోర్డుని కల్సుకుంటాను. 'విదేశీ ప్రొడ్యూసర్స్ తీస్తున్న బ్లూ బిట్స్‌నీ, ఇండియాలో ఇతర దేశాల వ్యక్తులతో తీసి దొంగతనంగా కాశీనాథ్ సరఫరా చేస్తున్న అశ్లీల దృశ్యాల్ని దేశంమీదికి వదిలేసి కళ్ళు మూసుకున్న మీరు నా కళాఖండాల్ని ఎందుకు అనుమతించకూడదు?' అని నిలదీస్తాను...."

"మధ్యలో నా విషయం దేనికి?" కాశీనాథ్ అడ్డు తగిలాడు.

"మీ ప్రస్తావన నాకు బలం ఇస్తుంది!" దండేకర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

కాశీనాథ్ నవ్వలేదు. కిటికీ వైపు తిరిగి, ఏకాగ్రతతో ఆకాశాన్ని చూస్తూ వుండిపోయాడు. గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు.

"డాక్టర్ దండేకర్, నేను పైసా పెట్టుబడి పెట్టను. కేవలం పంపిణీ చేస్తాను. ఫిఫ్టీ పర్సెంట్ ఇస్తావా?"

"ఇస్తావని రాసిస్తాను!" దండేకర్ నవ్వుతూ అన్నాడు. "చాకచక్యంగా, సమర్థవంతంగా మీరు పంపిణీ చేసేచాలు! నాకు డబ్బు అవసరంలేదు. ఫెయిర్ ఫాక్స్ అబ్బలు కూడా కనిపెట్టలేనంత పకడ్బందీగా స్విస్ బాంక్స్‌లో నా డబ్బు దాక్కుంది. ఇంకో విషయం కూడా మీకు చెప్తాను. త్వరలో నేను ఎనభై నాలుగు బుక్ లెట్స్ పబ్లిష్ చేస్తాను. ఆ పుస్తకాల ఆదాయం చాలు నాకు!"

కాశీనాథ్ కళ్ళు అటూ ఇటూ చూశాయి. మెల్లిగా దండేకర్ ముందుకి నడిచాడతను. "డాక్టర్ దండేకర్, చాలా కాలంగా పబ్లిషర్ కావాలన్న ఆలోచన కూడా వుంది నాకు. నన్ను పార్ట్‌నర్‌గా తీసుకుంటారా?"

కాశీనాథ్ కళ్ళల్లో నాట్యంచేస్తున్న ఆశ్యాశని దండేకర్ చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"అది చిత్రనిర్మాణంలో మీరు అందించే సహకారం మీద ఆధారపడి వుంటుంది!"

"నా సహకారాన్ని మీరు చూస్తారు!" కాశీనాథ్ సగర్వంగా హుషారుగా అన్నాడు.

"తప్పకుండా!"

కాశీనాథ్ నవ్వుతూ టేబుల్‌కి అనుకున్నాడు. "డాక్టర్ దండేకర్, విస్కీతో మన బిజినెస్ అగ్రిమెంట్‌ని సీల్ చేద్దాం!"

"సారీ. నేను తాగను. టీతో ఆ పని చేద్దాం!" దండేకర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

కాశీనాథ్ విదేశాల్లో పెరిగిన దండేకర్‌ని ఆశ్చర్యంతో చూస్తూ కుర్చీలో కూచున్నాడు.

"మిస్టర్ కాశీనాథ్! మీరో పని చేయాలి. మూడు రోజుల్లోగా రాష్ట్రంలో వివిధ ప్రదేశాల్లో వున్న మీ బిట్స్‌ని అన్నింటినీ రప్పించాలి. నాకోసం ప్రత్యేకంగా ప్రాజెక్టు చేయాలి. వాటికీ, మనం తీయబోయేవాటికీ ఎక్కడా క్లాష్ రాకూడదు. మీ బిట్స్‌ని నేను పరిశీలిస్తూ, చూడాలి...."

"తెప్పించే అవసరంలేదు. కాపీలున్నాయి. మీరు చూడవచ్చు!" కాశీనాథ్ సగర్వంగా అడ్డుకగిలాడు.

"వెరీగుడ్. రాత్రికే ఆ పని ప్రారంభిస్తాం..తరవాత మనకి డజనుమందికి పైగా ఆడాళ్ళూ, మగాళ్ళూ అందమైన వ్యక్తులు—నిజం చెప్పాలంటే చక్కటి శరీర సౌష్టవం వున్న వాళ్ళు కావాలి. వాళ్ళందర్నీ నేను ఇంటర్వ్యూ చేయాలి...."

"ఇంతవరకూ నేను ఇండియన్ ఫ్లెష్‌ని వాడలేదు! టూర్ల పేరుతో ఇండియాకి వచ్చే ఫారినర్స్‌ని—యువతీ యువకుల్ని—వాడుకున్నాడు....ఇప్పుడింక వెతకాలి.... అంత సులభం కాదనుకుంటాను...."

"మిస్టర్ కాశీనాథ్, అనుకుంటే ఈ లోకంలో అసాధ్యం ఏదీలేదు! నాకు స్వదేశీ సరుకే కావాలి!" దండేకర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

కాశీనాథ్ నవ్వాడు. "మార్కెట్లో వెతికిస్తాను!"

"రైట్. రాత్రి పదింటికి ఇక్కడికొస్తాను. మీ బిట్స్ అన్నింటినీ చూస్తాను. వారం రోజుల్లో మనం నాలుగు బిట్స్ తీయాలి!"

"అంత త్వరగా....ఐ థింక్...."

"డోంట్ థింక్! డబ్బు చేతిలో వుంటే యెంత పనైనా, ఎంత త్వరగా అయినా చేయొచ్చు. నా

జేబుల్లో యెంతో డబ్బుంది!" దండేకర్ సగర్వంగా అన్నాడు.

కాశీనాథ్ నవ్వుతూ టికెట్ల కోసం వెళ్ళి నిల్చున్నాడు....

3

తలుపు తెరిచిన కాశీనాథ్ గుమ్మంలో నిలబడ్డ డా. దండేకర్‌ని ఆశ్చర్యంతో చూశాడు. అతని కళ్ళు మెరిశాయి.

"రండి రండి రండి! చెప్పాపెట్టకుండా అంతర్థానమై పోయారు. వారం రోజుల్లో ఫస్టు బిట్ షూట్ చేయాలన్న మీరు పన్నెండు రోజులూ ఐపులేకుండా పోయేసరికి, ఇండియానుంచీ అంతర్థానమైపోయారేమో అనుకున్నాను!" కాశీనాథ్ గబగబా అన్నాడు.

దండేకర్ నవ్వుతూ లోపలికి జరిగాడు. తలుపుమూసి, జాగ్రత్తగా గొళ్ళెంపెట్టిన కాశీనాథ్ అతిన్ని వెంబడించాడు. అప్పటికే కుర్చీలో కూచున్న దండేకర్ ఎదురుగా తన కుర్చీలో కూచున్నాడు.

"డాక్టర్ దండేకర్, ఎక్కడికి అంతర్థానమయ్యారు?"

డా. దండేకర్ చిన్నగా నవ్వాడు. "అనుకున్నది సాధించేదాకా నేను అంతర్థానం కాను!"

"అయితే....ఇన్నాళ్ళూ..."

"ఇన్నాళ్ళూ రాష్ట్రమంతా తిరిగాను...."

"ఎందుకు?" కాశీనాథ్ కళ్ళు చిట్లించాడు.

"నువ్వు సృష్టి చేసిన బూతు ముక్కలు అసలు సినిమాలకి అతికించి ప్రేక్షకుల జేబులు ఖాళీచేస్తున్న థియేటర్ యజమానుల్ని కల్సుకోడానికి...."

ఉన్నట్టుండి తనని ఏకవచనంలో సంబోధిస్తున్న డా. దండేకర్ని కాశీనాథ్ ఆశ్చర్యంతో చూశాడు. ఏదో కొత్త భావం దండేకర్ ముఖాన్ని మాస్క్‌లా కప్పింది. అతను ప్రయోగించిన ఏకవచనాన్ని కాశీనాథ్ నిర్లక్ష్యం చేస్తూ అన్నాడు.

“వాళ్ళని కల్సుకోడం దేనికి?”

“ఆ బూతు బొమ్మల్ని నువ్వే సప్లై చేశావని రాత మూలకంగా వాళ్ళనుంచీ తీసుకోడానికి!” దండేకర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

కాశీనాథ్ కనుబొమలు అతని క్రాపుని పైకితోస్తూ కదిలాయి. అతను తీక్షణంగా దండేకర్ ముఖంలోకి చూశాడు.

“డాక్టర్ దండేకర్, ఏమిటో అర్థం పర్థం లేకుండా మాట్లాడుతున్నారు.... మన ప్రాజెక్టుకి అవన్నీ అవసరం లేదనుకుంటున్నాను....”

“మన ప్రాజెక్టు కాదు; నా ప్రాజెక్టు!” దండేకర్ అతనికి అడ్డు తగిలాడు.

కాశీనాథ్ కనుబొమలు మళ్ళీ ఇబ్బందిగా కదిలాయి. “వాట్ డూ యూ మీన్? నా పార్టనర్ షిప్‌ని వదులుకుంటున్నారా? ఎనభై నాలుగునీ మీరే....”

“కాశీనాథ్, నేనెప్పుడూ పార్టనర్స్‌ని పెట్టుకోను. నా పని ఏదైనా నేనొక్కణ్ణే చేసుకుపోతాను!”

“అయితే నన్ను వెతుక్కుంటూ ఇక్కడికెందుకు వచ్చారు?” కాశీనాథ్ విసుగ్గా అన్నాడు.

దండేకర్ చిన్నగా నవ్వాడు. “నీతో వ్యాపారం చేయాలనుకుంటున్నాను గనక!”

“ఏమిటి మీ వ్యాపారం?” కాశీనాథ్ గర్జించాడు.

"నువ్వు చెప్పిన లిస్టుప్రకారం థియేటర్ వాళ్ళని కలుసుకున్నాను. నీ బూతు ముక్కలు చూశాను. నువ్వు సబ్మిట్ చేసినట్టూ, మామూలుగా చేస్తున్నట్టూ థియేటర్ వాళ్ళనుంచీ స్టేట్ మెంట్స్ తీసుకున్నాను. నువ్వు సెలెక్ట్ చేసిన యువతీ యువకుల్ని కలుసుకున్నాను. వాళ్ళ స్టేట్ మెంట్సూ తీసుకున్నాను...."

"ఎందుకు?" కాశీనాథ్ బిగ్గరగా అరిచాడు. "వాళ్ల వరో నేను చెప్పలేదు!"

"చెప్పకపోయినా ఫర్వాలేదు. నువ్వు కలుసుకున్న వాళ్ళందర్నీ ఒక కంట కనిపెట్టాను. తరవాత కలుసుకున్నాను. ఫేమస్ డైరెక్టర్ దండేకర్‌గా వాళ్ళతో మాట్లాడాను. నువ్వు బూతు బొమ్మల్లో నటించడానికి తమని అడిగినట్టు వాళ్ళంతా రాసిచ్చారు...."

"ఐ సే వై? ఎందుకు?" విసిగిపోయిన కాశీనాథ్ అరుస్తూ టేబుల్ మీద పిడికిలిని సుత్తిలా వాయించాడు.

"కాశీనాథ్, అనవసరంగా టేబుల్‌ని బాదకు. ఎలాగా కాస్సేపట్లో నెత్తీనోరూ బాదుకుంటావ్...."

"నాన్ సెన్స్!" అరుస్తూ కాశీనాథ్ పైకిలేచాడు. దండేకర్ వైపు ఆవేశంతో చూశాడు. లోపలే పళ్ళు కొరుక్కుంటున్న అతని దవడలు మెల్లిగా కదిలాయి. దండేకర్ వాలకం బొత్తిగా అంతుపట్టని కాశీనాథ్, ప్రయత్నించి తన ఆవేశాన్ని అదుపులోకి తెచ్చుకున్నాడు.

"డాక్టర్ దండేకర్...."

"అయామ్ నాట్ డాక్టర్. అ యామ్ నాట్ దండేకర్...."

"దెన్ హూ ది హెల్ ఆర్ యూ?" కాశీనాథ్

గర్జించాడు.

దండేకర్ కుర్చీలో వెనక్కి వాలాడు. కోటుజేబు లోంచీ పాకెట్ తీసి సిగరెట్టు వెలిగించాడు. పొగ ఊదుతూ, బుసకొడుతున్న కాశీనాథ్‌ని చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"అయామ్ శివరామ్."

కాశీనాథ్ కనుబొమలు అష్టవంకర్లు తిరిగాయి. అతని పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి. "ఎవరున్నువ్వు?"

"చెప్పానుగా! అయామ్...."

"ఎందుకొచ్చావ్? తప్పుడు పేరు ఎందుకు చెప్పావ్?" కాశీనాథ్ అద్భుతకులూ హుంకరించాడు.

"నీతో వ్యాపారం చేయడానికి."

"ఏమిటి నీ బోడి వ్యాపారం?"

"బోడి వ్యాపారంకాదు; బూతు వ్యాపారం!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

కాశీనాథ్ ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ ఆగ్రహావేశాలతో చూశాడు.

"వాట్ నాన్‌సెన్స్...."

"షటప్!" శివరాం కంఠం టపాకాయలా పేలింది. "నోరు మూసుకుని నీ కుర్చీలో కూచో. చెవులు రిక్కించు. చేతులు నీ ఒళ్ళో పెట్టుకో. ఎందుకంటే కాసేపట్లో అవి వణకడం ప్రారంభిస్తాయి...."

"నాన్‌సెన్స్! ఏమిటీ వాగుడు? ఫట్టు యూ గెటౌట్!" కాశీనాథ్ హుంకరించాడు.

"ఫస్టు ఐ విల్ గెట్ వాట్ ఐ వాంట్....తరవాత ఐ విల్ గెట్ ఔట్!"

"ఏం కావాలి నీకు?"

"డబ్బు" శివరాం స్పష్టంగా అన్నాడు.

"వెళ్ళి నీ బాబునడుగు!"

"నీలాంటి జేబుదొంగలున్నంత కాలం బాబుల్ని అడగాల్సిన అవసరంలేదు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. "బూతుబొమ్మలుతీసి, ప్రేక్షకులకి విందుచేసి తెలివిగా, చేతులు ఉపయోగించకుండా వాళ్ళ జేబులు కొట్టేస్తున్నావ్ ..."

"దటీజ్ నన్నాఫ్ యువర్ బిజినెస్!" కాశీనాథ్ అరిచాడు.

"కరెక్ట్! అది నా వ్యాపారంకాదు; నా వ్యాపారం ఇది!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. "నీ చరిత్రంతా ఒక చక్కటి ఫైలుగా తయారుచేశాను. నువ్వు తయారు చేసిన బూతు కళాఖండాల లిస్టూ వాటికి సంబంధించిన స్టిల్సూ, ప్రస్తుతం అవి కనిపించే అసలు సినిమాలూ, ఆడిస్తున్న థియేటర్లూ, థియేటరు యజమానులు వినయ విధేయులతో సప్లై చేసిన స్టేట్‌మెంట్సూ కొత్తగా నువ్వు డాక్టర్ దండేకర్ సహకారంతో నిర్మించబోయే ఎనభై నాలుగు కళాఖండాలకోసం సంప్రదించి బుక్ చేసిన దేశవాళీ ఆర్టిస్టుల వివరాలూ స్టేట్‌మెంట్లూ ఫైల్లో వున్నాయి."

"అవన్నీ నీకెందుకు?" నివ్వెరపాటుతో కుర్చీలో చతికిలబడుతూ కాశీనాథ్ ప్రశ్నించాడు.

"అంకుశం లేకపోతే ఏనుగుని లొంగదీయలేం!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"నేన్నమ్మను. నువ్వు బుకాయిస్తున్నావ్!" కాశీనాథ్ కొద్దిగా తేరుకుని అన్నాడు.

"నువ్వు నమ్మకపోవచ్చు. పోలీసులు నమ్ముతారు; ప్రభుత్వం నమ్ముతుంది!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు. "నీకు కావాలంటే ఆ ఫైల్సు నీకే అమ్మేస్తాను. వద్దంటే పత్రికలకి అమ్మేస్తాను...."

పైకిలేస్తున్న కాశీనాథ్ ని చూస్తూ శివరాం ఆపేశాడు. కాశీనాథ్ టేబుల్ చుట్టూ తిరిగి శివరాం దగ్గరగా నించున్నాడు. రెప్పపాటులేని కళ్ళతో శివరాం కళ్ళల్లోకి తదేకగా చూశాడు. నవ్వు అతని పెదవుల చివర్లని కొద్దిగా కదిపింది.

"బ్లాక్ మెయిలింగ్ బాస్టర్డ్! ఈ వృత్తిలో నీలాంటి వాళ్ళని లెఖ్ఖలేనంత మందిని చూశాను. నన్ను తప్పుగా అంచనా వేశావ్. అందుకు విచారిస్తావ్!"

శివరాం రెప్పలు పైకెత్తి కాశీనాథ్ ని తదేకంగా చూశాడు. చివరి దమ్ములాగి సిగరెట్ పీకని యాష్ ట్రేలో నొక్కుతూ వుండిపోయాడు. చూపుల్ని కాశీనాథ్ మొహంమీంచీ తిప్పకుండా మెల్లిగా పైకిలేచాడు. అతని ఎడమకాలు తటాలున కదిలింది. వెనకున్న కుర్చీ చప్పుడు చేస్తూ వెల్లకిలా పడింది.

"కాశీనాథ్, యూ ఆర్ కరెక్టు. నిన్ను తప్పుగా అంచనా వేశాను! నా మెసేజ్ ని అర్థం చేసుకుని, నీ ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకుంటావనుకున్నాను. నా దగ్గరున్న నీ జాతకాన్ని కొనుక్కుంటావనుకున్నాను. ఎంత మందిని చూసివున్నా కూడా, ఎదగాల్సినంతగా నువ్వు ఎదగలేదు! ఆల్ రైట్. వస్తాను!" శివరాం పక్కకి జరిగి గుమ్మంవేపు తిరిగాడు. ఎడంచేత్తో పట్టుకున్న లెదర్ ఫోల్డర్ని వూపుకుంటూ సావధానంగా నడవసాగేడు.

"ఆగు...." నింపాదిగా ధ్వనించిన కాశీనాథ్ కంఠం

గుమ్మానికి మూడడుగుల దూరంలో శివరామ్‌ని ఆపింది. ఆగి, వెనక్కి తిరిగి శివరాం అమాయకంగా చూశాడు.

కాశీనాథ్ టేబుల్ ముందులేదు. తన కుర్చీదగ్గరగా నించున్నాడు. అతని చేతిలో ఇరుక్కున్న రివాల్వర్ శివరాంఛాతీని ఒంటికంటితో చూస్తోంది.

"దండేకర్, శివరామ్ .... లేకపోతే — శివరామ్ దండేకర్. ఈ గదిలోంచీ నువ్వు రెండు వస్తువుల్లో ఒకే ఒకదాన్ని తీసుకెళ్ళగలవ్. ఒకటి నీ ప్రాణం. రెండోది నీ చేతిలోని ఫైలు. ఏది తీసుకెళ్తావో తేల్చుకో...."

"అలాగా?" శివరాం ఎగతాళిగా అన్నాడు.

కాశీనాథ్ అర్ధంబిళ్ళల్లావున్న కళ్ళని శివరాం మొహం మీదే నిలిపాడు. "నీకు కొద్దిగా టైం ఇస్తాను. రెండో ఎక్కం చెప్పటం ప్రారంభిస్తాను. 'రెండుపదుల ఇరవై' అనేలోగా నీ సెలెక్షన్ ఏదో నాకు తెలియచేయాలి. తెలియచేయకపోతే నీకు రెండూ అవసరంలేదని నేను తేల్చుకుంటాను; రెండూ తీసుకుంటాను...."

ఆగిన కాశీనాథ్‌ని శివరాం అర్థంకానట్టు చూశాడు. "రెండు ఒకట్ల రెండు...." కాశీనాథ్ ప్రారంభించాడు.

చిరునవ్వు నవ్వుతూ శివరాం అతనివేపు మెల్లిగా అడుగులు వేయసాగాడు. కాశీనాథ్ కళ్ళు కదలిక లేకుండా శివరాంమీదేవున్నాయి. ఫోల్డర్ని చేతికింద ఇరికించి, శివరాం సిగరెట్టు వెలిగించాడు.

"రెండు ఏళ్ళ పధ్నాలుగు.... రెండెనిమిదుల...." కాశీనాథ్ తెలివైన విద్యార్థిలా రెండో ఎక్కం చెప్పుకు పోతున్నాడు. శివరాం ఫోల్డర్ని కుడిచేతో పట్టుకున్నాడు. రివాల్వర్ పట్టుకున్న కాశీనాథ్ చెయ్యి కదిలింది. నవ్వుతూ శివరాం ఫోల్డర్ని టేబుల్ మీదికి

గిరాటేశాడు.

"రెండుపదు...." ఫోల్డర్ చప్పుడు రెండో ఎక్కాం పూర్తిచేయకుండా కాశీనాథ్‌కి అడ్డు తగిలింది.

"రిలాక్స్!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

రివాల్వర్ని తృప్తికరంగా ఒకసారి చూసి, రెప్పలెత్తి సగర్వంగా కాశీనాథ్ శివరామ్‌ని చూశాడు. చిరునవ్వుతో అతని పెదవులు వంకరగా కదిలాయి.

"తెలివైన నిర్ణయం! నా గెట్ లాస్ట్!" కాశీనాథ్ గర్జించాడు.

శివరాం గుప్పున పొగవూది నవ్వుతూ చూశాడు. "థాంక్స్ ఫర్ ది కాంప్లిమెంటు! నా దగ్గర 'ప్రాణం' ఒక్కటేవుంది; ఐమీన్....ఒకే ఒక ప్రాణంవుంది. ఫోల్డర్స్ బోల్డన్ని వున్నాయి! ఆల్ రైటు! సీ యూ లేటర్ ఇన్ హెల్! గుడ్ బై!" గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి శివరామ్ గుమ్మంవేపు జోరుగా నడిచాడు.

"ఆ....గు...." కాశీనాథ్ కంఠం బొంగురుగా ధ్వనించింది.

శివరాం ఆగలేదు; తిరిగి చూడలేదు.

"శివరాం.... వెళ్ళొద్దు.... ఆ...గు!" కాశీనాథ్ దాదాపుగా అరుస్తున్నట్టు అన్నాడు.

ఈసారి శివరాం ఆగి తలుపుకి వీపు ఆనించాడు. చిరునవ్వుతో కాశీనాథ్‌ని చూశాడు. అతని మొహం మీద ఆశ్చర్యం కొత్తచర్మంలా అవుపిస్తోంది. శత్రువుని ఎదుర్కోడానికి రివాల్వర్ లాగి, చివరిక్షణంలో ఆ రివాల్వర్‌లో గుళ్ళులేవని తెలుసుకున్న వ్యక్తిలా కంగారుతో బలహీనంగా చూస్తున్నాడతను.

"కాశీనాథ్, తెలుగు సినిమాలోని సెకండ్ రేట్

విలన్‌లా ప్రవర్తించావు! మనిషికి ఒకజేబులో డబ్బూ మరో జేబులో రివాల్వర్ — ఈ రెండూ మాత్రమే ఉంటే చాలదు! మెడమీదున్న బుర్రలో సవ్యంగా పని చేసే మెదడుండాలి! అదిలేని నీలాంటి మూర్ఖులతో శివరాం వ్యవహారం చేయడు. సో లాంగ్" శివరాం తలుపుమీంచి వీపుని ముందుకి కదిలించాడు.

"స్కౌండ్రల్, ఇలారా. పూర్తిగా, వివరంగా మాట్లాడుకుందాం. ." కాశీనాథ్ పళ్ళు బిగబట్టి అన్నాడు.

"సారీ! పూర్తిగా వివరంగా మాట్లాడుతూ కూచుంటే నీ కొంప పూర్తిగా మునిగిపోతుంది. నీ టేబుల్ మీద మీద పడున్న ఫోల్డర్ కవరలు మరో ఆరు, ఆరు చేతుల్లో రెక్కలు విప్పి ఎగిరిపోడానికి సిద్ధంగా వున్నాయ్. నేను ముందే నిర్ణయించిన టైం ప్రకారం మరో పాతిక నిమిషాలలో, నేను క్షేమంగా, ముఖ్యంగా లాభంగా తిరిగి వెళ్ళి ఆ రెక్కలు కత్తిరించాలి. లేకపోతే ఆరుగురూ ఆరుగురు వ్యక్తుల్ని కల్సుకుని కథంతా చెప్పి కథని సరండర్ చేస్తారు. మరుక్షణం చట్టం తన ఎలాస్టిక్ హస్తాల్ని చాపుతుంది. కాషాయ గుడ్డలు ధరించి కాశీకి వలసవెళ్ళే అవకాశం కూడా — కనీసం నీకుండదు...."

"నో! యూ ఆర్ బ్లఫింగ్!" కాశీనాథ్ బొంగురుగా అరిచాడు.

"నీ రివాల్వర్ని నువ్వు నీకు కవచంగా వాడుకున్నట్టే నీ చరిత్రని — లేకపోతే ఆ ఫోల్డర్ కవరల్ని నాకు కవచంగా నేను వాడుకుంటున్నాను, కాశీనాథ్!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

కాశీనాథ్ ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూశాడు. అతను

తేరుకునేలోగా శివరాం ప్రారంభించాడు.

"పాతిక నిమిషాల్లో నాలుగు పరుగెట్టేశాయి. మిగిలిన ఇరవై ఒక్క నిమిషాల్లో నేను వెళ్ళి ఎగిరిపోడానికి తహ తహలాడుతున్న ఆ ఫోల్డర్ రేగల రెక్కలు కత్తిరించేయాలి. కత్తిరించాలంటే ప్రభుత్వం ప్రింట్ చేస్తున్న కాగితాల కత్తెరని నువ్వు నాకు అందించాలి!"

"ఎ న్ త....?" కాశీనాథ్ నత్తిగా అన్నాడు.

శివరాం సిగరెట్ పీకని కాశీనాథ్ వైపు గురిచూసి రువ్వాడు. నవ్వుతూ అతనివైపు సింహంలా నడిచాడు. కుర్చీలో కూచున్నాడు. కాలుమీద కాలు వేసుకుని కొత్త సిగరెట్టు వెలిగించాడు. రివాల్వర్ పట్టుకున్న సిపాయి బొమ్మలా నించున్న కాశీనాథ్ని నవ్వుతూ చూశాడు.

"కాశీనాథ్, రివాల్వర్ మళ్ళీ వెంటనే నీకు దొరక్కుండా దాచేయి. లేకపోతే-ఎంతో నేను చెప్పగానే, దాన్ని నీ తలకి ఆన్చుకుని ట్రిగ్గర్ నొక్కేస్తావు!"

కాశీనాథ్ అసంకల్పితంగా ఇంకా చేతిలోనే వున్న రివాల్వర్ని కంగారుగా చూసుకున్నాడు. అప్రయత్నంగా అతని చెయ్యి వణికింది. రివాల్వర్ని టేబుల్ సొరుగులో పడేసి, అతను వెర్రివాడిలా శివరాంవైపు చూశాడు.

"నీ కింద బ్లాక్ మనీ ఎంతుందో నాకు తెలీదు. బ్యాంకుల్లో ఎంతుందో తెలుసు. నీ బ్లాక్ మనీ గురించిన నా అజ్ఞానం ఈ క్షణంలో నీకు వరంగా తయారైంది కాశీనాథ్...."

"వాట్....?"

"మూడు బ్యాంకు ఖాతాల్లో మొత్తం అరవై రెండున్నర లక్షలా చిల్లర దాచుకున్నావు. ఆదరా బాదరా అరవై లక్షలు నా ఫీజా కింద...."

"నో! ఇది....దారుణం! అక్రమం!" కాశీనాథ్ అరుస్తూ దబాలున కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

"కాశీనాథ్, గుండెని చిక్కబట్టుకో. రివాల్వర్ నీకు అందకుండా, టేబుల్ సొరుగు మూసెయ్. క్విక్!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

కాశీనాథ్ చూపుల్ని అప్రయత్నంగా టేబుల్ సొరుగువైపు తిప్పాడు. అప్రయత్నంగా అతని చెయ్యి టేబుల్ సొరుగుని మూసేసింది. మెల్లిగా, పాలిపోయిన మొహాన్ని శివరాంవైపు తిప్పి ప్రాధేయపూర్వకంగా చూశాడతను.

"శివరాం....లోకంలో పూర్తి బ్లూ ఫిల్ములే తీసి, వీడియో క్యాసెట్లుగా అమ్ముతూ యెందరో లక్షలకి లక్షలు ఆర్జిస్తున్నారు. దాంతో పోలిస్తే నేను చేస్తోంది లెక్కలోకే రాదు. నా మాట విని...."

"మాటలు వినడానికి నేనిక్కడికి రాలేదు, కాశీనాథ్!" శివరాం అడ్డుతగిలాడు. "నువ్వు ఎనభై నాలుగు బంధాల చిత్రీకరణకోసం అరడజనుమందిని ఏర్పాటు చేశావు. వాళ్ళందర్నీ నేను కలుసుకుని తగు విధంగా బ్రెయిన్ వాష్ చేశాను. తలా వో ఫోల్డర్ ఇచ్చొచ్చాను. తగిన పారితోషికం ఇచ్చి నీకోసం వాట్ని వాళ్ళనుండీ తీసుకోవాలి! అంచేత...."

"ఒక్కక్షణం" కాశీనాథ్ అడ్డుతగిలాడు. "ఎనభై నాలుగు చిత్రాలకీ పెట్టుబడి నువ్వే పెట్టాలని మొదట్లో నేనన్నాను. ఇప్పుడు ఇద్దరికీ లాభం కలిగేలా కొత్త ప్లానిస్తాను. నేనూ సగం పెట్టుబడి పెడతాను. పంపిణీ చేస్తాను. నీది సగం పెట్టుబడి మాత్రమే. అయితే కూడా లాభాల్ని చెరిసగం పంచుకుందాం. నన్ను అడుగుతున్న

మిత్రాన్ని వెక్కిరించే మిత్రాలు నీ వోళ్ళోవాలుతాయి! నా మాట విను. ఆ ఫాండ్లర్సీ, వాళ్ళనీ రప్పించెయ్. లెట్స్ స్టార్ట్ షూటింగ్!" కాశీనాథ్ ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

శివరాం పకపక నవ్వాడు. "ఇంటలిజెంట్ రోగ్! కష్టంలో నీ బుర్ర కత్తిలా పంకేస్తోంది! బూతుబొమ్మల్ని దేశంమీదికి వదలడానికి నేనూ నువ్వూ అంత శ్రమ పడక్కర్లేదు. 'సారే జహాఁసే అచ్ఛా' అని సగర్వంగా, రేడియోల్లో, టీవీల్లో, స్కూళ్ళలో మనం పాడుతూ కీర్తించుకునే మన హిందూదేశంలో జన్మించి, నాన్ రెసిడెంట్ ఇండియన్స్‌గా తయారైపోయి, మన సంస్కృతినీ, అభిరుచినీ ఇతర దేశాల్లో దండోరా వేస్తున్న మన భారతీయులు ఎంతో విశాల హృదయంతో 'ఎన్ ఆర్ ఐ' పథకం కింద హై క్లాసు బూతునీ, టాప్ క్లాస్ హింసనీ ఇక్కడికి సరఫరా చేస్తూ సోదర భారతీయుల్ని బ్రహ్మాండంగా ఎలివేట్ చేస్తున్నారు! నువ్వూ నేనూ...."

"అదికాదు...."

"నువ్వూ నేనూ ఆ బృహత్ కార్యాన్ని సాగించే అవసరం బొత్తిగా లేదు!" కాశీనాథ్‌ని నిర్లక్ష్యం చేస్తూ శివరాం ముగించాడు. ఒకసారి వాచీ చూసుకుని సాభిప్రాయంగా కాశీనాథ్‌ని చూశాడు.

"శివరాం....నన్ను అన్యాయం చేయొద్దు. అది నీకు ఆరోగ్యకరం కాదు!" కాశీనాథ్ మెల్లిగా, బెదిరింపుగా అన్నాడు.

"అలాగా! అయితే వస్తాను. న్యాయంగానే వ్యవహరిస్తాను!" అంటూ శివరాం లేచాడు.

"బాస్టర్డ్! పారేస్తాను. అయితే అరవై లక్షలు కాదు; వేలు. అంతకుమించి—" కాశీనాథ్ ఉక్రోషంతో ప్రారంభించాడు.

"అంతకు మించి మరో అక్షరం పలికితే నా రేటు అక్షరానికి లక్ష చొప్పున పెంచేస్తాను! అరవై—వేలు కాదు, లక్షలు ఇచ్చుకుంటానంటే కాసేపు కూచుంటాను. ఆమాట అనకపోతే వెళ్ళిపోతాను!" శివరాం తీక్షణంగా చూస్తూ అన్నాడు.

కాశీనాథ్ తలవాల్చి, రెప్పల పైకెత్తి గడ్డు పైకి వెళ్ళగిస్తూ బెదిరింపుగా చూశాడు. "శివరాం, నేను బూతు బొమ్మలు అమ్మి ఆర్జించుకున్నాను. నన్ను నువ్వు దోచుకుంటున్నావ్. నేను చేస్తున్న బూతు వ్యాపారం కన్నా నీ 'వ్యాపారం' గొప్పదేం కాదు! అంచేత...."

"గుఱ్ఱాన్ని కట్టెయ్!" శివరాం అడ్డు తగిలాడు. తదేకంగా కాశీనాథ్ ఎఱ్ఱ కళ్ళల్లోకి చూశాడు. "నీలాంటి స్వార్థపరులు అక్రమంగా దోపిడీ సాగించినంతకాలం, నేను ఇలా సక్రమంగా బుద్ధి చెప్తూనే వుంటాను! బూతు అమ్మి బతికే నువ్వు నాకు నీతి చెప్పే ప్రయత్నం చేయకు! ఎందుకంటే మనుషుల బలహీనతని నువ్వు తెలివిగా డబ్బుకింద మార్చేస్తున్నావు. నేను నీ తెలివిని విజ్ఞానంతో దెబ్బతీస్తున్నాను. ఆల్ రైట్ మరో పద్దెనిమిది నిమిషాల్లో నేను రెక్కలు కత్తిరించాలి. కత్తెర్లు ఇస్తున్నావా?"

"పారేస్తాను! ఏరుకుని పారిపో! మళ్ళీ నీ మొహం నాకు అవుపిస్తే ఏం చేస్తానో నాకే తెలియదు!" కాశీనాథ్ ఉక్రోషంతో హుంకరించాడు.

శివరాం పకపక నవ్వుతూ వుండిపోయాడు. "వెరీగుడ్

అలాగే వెళ్ళిపోతాను. మళ్ళీ నీకు కనిపించను. అయితే నా కళ్ళు నిన్ను అనుక్షణం గమనిస్తూనే వుంటాయ్. నీ భవిష్యత్తుకి నేను బాట వేస్తాను. ఆ బాట తప్పితే తరవాత బాధపడతావ్! వెళ్ళు. ముల్లెతో తిరిగిరా. తరవాత నీకు బాట చూపిస్తాను!"

కాశీనాథ్ బుసకొడుతూ పళ్ళు కొరికాడు. కోపంతో ఓటమితో అతని మొహం వికృతంగా తయారైంది. అతను తయారుచేసిన బొమ్మల్లోని బూతు అంతా ఆ క్షణంలో అతని మొహంలో కేంద్రీకరించినట్లు శివరాం చిరునవ్వుతో గమనిస్తూ కొత్త సిగరెట్టు వెలిగించాడు....

4

తలుపు తెరుచుకుంది. మూసుకుంది; మంచంమీద పడుకున్న లత తటాలున పైకి లేచింది. ఆమె విశాల నేత్రాలు గుమ్మంలో నిలబడ్డ శివరాంని నఖశిఖ పర్యంతం పరిశీలనగా చూశాయి.

"హెల్ ... వో...." శివరాం తమాషాగా అన్నాడు.

"సందేహంలేదు. హెల్లే! నాలుగ్గోడల మధ్య ఇలా ఖైదీగా పడేసి కాలారా హాయిగా తిరిగొస్తావ్! ఇది అన్యాయం!" లత చిరుకోపంతో అంది.

"ఎవర్ని పలకరించినా నన్ను 'అన్యాయం' 'అన్యాయం' అంటున్నారు?" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

లత మాట్లాడకుండా బుంగమూతి పెడ్తూ నిలబడింది.

"హాసీ....ఏమిటి కొత్త వేషం? నా లుంగీ, నా జుబ్బా తగిలించావు. నా దుస్తుల్లో నిన్నెందుకు దాచుకున్నావ్?" శివరాం లతని తృప్తికరంగా చూస్తూ అన్నాడు.

లత చేతులు ఆమె వేసుకున్న చైనాసిల్కు జుబ్బాని కిందికి లాగాయి. "నీకు దగ్గరగా వుండలేకపోయినా, కనీసం నీ దుస్తులకైనా దగ్గరగా వుండాలిగా!"

చిలిపిగా నవ్వుతున్న లత కళ్లల్లోకి శివరాం నవ్వుతూ చూశాడు. "థాంక్స్. "ఈ దుస్తుల్లో నువ్వు రోడ్డు మీదికి అడుగు పెడితే, మరుక్షణం ఫ్యాషన్ మారిపోతుంది. ఇరవై యేళ్ళ క్రితం కనుమరుగైపోయిన 'లుంగీ జుబ్బా' ఫ్యాషన్ అమ్మాయిల్ని సుడిగాలిలా చుట్టేస్తుంది!"

"కబుర్లేనా, కథ చెప్తావా?" లత అతని కాళ్ళ దగ్గరున్న సూట్ కేస్ ని ఆశగా చూస్తూ అంది.

సూట్ కేస్ ని అందుకుని శివరాం ఆమె దగ్గరగా జరిగాడు. మంచంమీద చతికిలబడ్డాడు. ఇంకా నుంచునే వున్న లత భుజమ్మీద చెయ్యేసి కిందికి లాగాడు. అతని పక్కనే కూలబడి లత అతనివైపు నవ్వింది.

"హనీ, బొమ్మలా వున్నావ్!" మెప్పుగా ఆమె సౌందర్యాన్ని చూస్తూ అన్నాడు శివరాం.

"బొమ్మా....ఏవో బూతు బొమ్మలన్నావ్....ఇది ఆ బూతేనా?" సూట్ కేసుని చూపిస్తూ అంది లత.

శివరాం పకపక నవ్వాడు. "కాశీనాథ్ అనబడే బూతు నాథుడు చేస్తున్న బ్లూ బొమ్మల వ్యాపారం గురించి నీకు చెప్పాగా? ఇప్పుడు క్లైమాక్స్ చెప్తా, విను: దండేకర్ అవతారంలో నేను నిర్మించే ఎనభై నాలుగు బూతు కళాఖండాలకోసం ఆరుగురు ఆవేశపరుల్ని వాడు ఏర్పాటుచేశాడు. వాళ్ళని కమీషనర్ శివానంద్ గా కల్పుకున్నాను. అదరగొట్టే అసలు సంగతి కక్కించాను. అంతా రాయించుకున్నాను. అరవై లక్షలు చదివింపుగా

అర్పించకపోతే సిబిఐ, పోలీసు, పత్రికలు వగైరాలకి కథ అప్పజెప్తానంటూ కాశీనాథ్ గాణ్ని కంగారు పెట్టేశాను...."

"అర్పించాడా?"

"అర్పించుకోకపోతే ఆరిపోతాడుగా?" శివరాం సగర్వంగా అన్నాడు. "ఘీంకరించాడు. హుంకరించాడు. గర్జించాడు. బుసకొట్టాడు. క్షణంలో వాడి జంతువుల అరుపులన్నింటినీ మనిషి ఏడుపుకింద మార్చేశాను. రేపట్నుంచీ బ్లూ వ్యాపారం కట్టేసి, బూతులా అవుపించకుండా వ్యర్థప్రయత్నం చేసే తెలుగు సినిమా క్యాసెట్లు అమ్ముకొమ్మని సలహా ఇచ్చాను. రాష్ట్రమంతా ఆడుతున్న బ్లూ బిట్స్‌ని రేపట్లోగా వాపసు తెప్పించి కాల్చేయమన్నాను...."

"కాల్చేస్తాడా?" లత అడ్డుతగిలింది.

"కాల్చకపోతే కాలిపోతాడు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"డార్లింగ్ ...."

"యస్?"

".....వొద్దులే,.....అర్థమైంది,.....వాడు యెలాగా పోలీసుల్ని కల్సుకోలేడు....కుక్కిన పేనులా పడుంటాడు. అంతేగా?"

"గుడ్! సందేహాల్ని సమాధిచేయడం అచిరకాలంలో నేర్చుకున్నావ్!"

"డార్లింగ్ ....అరవైలో ఖర్చెంత?"

"ఖర్చా? ఈసారి మనం ఖర్చులేని కొనుగోలు చేశాం!" శివరాం సగర్వంగా అన్నాడు.

అలసటగా మంచంమీద వెల్లకిలా వాలుతున్న

శివరాంమీదికి లత పరవశంతో వాలే ప్రయత్నంచేసింది. రెండు చేతుల్తో ఆమె రెండు భుజాల్నీ పట్టుకుని అపాడతను. బాబ్డ్ హెయిర్ ఫ్రేములో ఇమిడిన ఆమె మొహాన్ని సగర్వంగా చూశాడు.

"హనీ, అలిసిపోయాను. టెలిఫోన్ అందుకో. నంబరు తిప్పు. అతను పలకగానే రిసీవర్ నా చెవికి అనించు ...."

"నంబరు.... టెంపో నంబరేగా?" లత కనుబొమలు ముడివేస్తూ అయిష్టంగా అడిగింది.

శివరాం నవ్వుతూ బాబ్డ్ హెయిర్ తెర కింద దాక్కున్న లత చెంపని ప్రేమగా తడిమాడు. "హనీ, యూ ఆర్ స్మార్ట్!"

"డార్లింగ్ ...."

"యస్ హనీ   "

"టెంపోని గోకడం మానేయ్!"

శివరాం తటాలున పైకి లేచాడు. లతని వదిలేసి లేచి నిలబడ్డాడు. సాలోచనగా సిగరెట్ వెలిగించాడు. తీక్షణంగా లతవేపు, కిందికి చూశాడు. లత కళ్ళు అతన్నే చూస్తున్నాయి. చిన్న గెడ్డం, చిన్న నోరూ, ఎర్రటి పెదవులూ శివరాంని రెచ్చగొడ్తున్నాయి.

"హనీ, ఒకసారి డిటెక్టివ్ టెంపో నన్ను—నా హృదయాన్ని, నా అహాన్ని రక్షించాడు. నేను ఇలా వాయిదాల పద్ధతిమీద అతని అహాన్ని, తెలివినీ గోకుతూనే వుంటాను!"

శివరాం వొంగి రిసీవర్ పైకెత్తాడు. లత మంచం మీంచీ గెంతేసింది. ఎడంచేత్తో అతని ఎడమ చేతిలోని

50

రిసీవర్ని లాక్కుంది....కిందికి వొంగి నంబర్ డయల్ చేసింది. క్షణంలో రిసీవర్ని శివరాం చేతిలోకి తోసింది.

నవ్వుతూ శివరాం రిసీవర్ని చెవికి ఆనించాడు. లత చేతులు లేత తీగల్లా, అతని చేతుల కిందుగా అతని చుట్టూ పెనవేసుకున్నాయి. చెంపని అతని ఛాతీమీద ఆన్చి, ఆమె అతని మొహంలోకి, పైకి చూసింది.

శివరాం చేతిలోని సిగరెట్ కిందికి జారింది. అతని చెయ్యి ప్రేమపాశంలా లత శరీరాన్ని అల్లుకుంది. ఆమె కళ్ళల్లోకే ప్రేమగా చూస్తూ శివరాం "డిటెక్టివ్ టెంపో?" అన్నాడు మౌత్ పీస్‌లోకి....

['శివరామ్ అడ్వెంచర్స్' సీరిస్‌లో ఇది ఏడవ నవల]